

Přehled zpráv

Dřevo místo betonu	3
1.3.2018 Mladá fronta DNES ~ Strana 14 ~ Střední Čechy <i>Pavel Svačina</i>	
Ocenění Pasivní dům 2017 získalo pět staveb	4
28.2.2018 buildingnews.cz ~ Strana 0 ~ Architektura <i>Tomáš Johánek</i>	
Developeři a architekti se formují do nového sdružení. Chtějí jednodušší stavební legislativu	4
28.2.2018 e15.cz ~ Strana 0 ~ Reality a stavebnictví	
OBRAZEM: Kreativní bydlení. Pleskot, Vávra a spol. ocenili mladé architektky	5
28.2.2018 echo24.cz ~ Strana 0 ~ Panorama, Krátké zprávy <i>red, nel</i>	
Návrhy Velkého náměstí uvidíme v březnu.....	6
28.2.2018 strakonicky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Strakonicko <i>Petr Škotko</i>	
Přes Otavu začali stavět lávku	6
28.2.2018 Českobudějovický deník ~ Strana 2 ~ Českobudějovicko/Jižní Čechy <i>(kol)</i>	
Město vylepší Komenského park	6
27.2.2018 Mladá fronta DNES ~ Strana 18 ~ Střední Čechy <i>(ČTK)</i>	
Bydlení bohatých: trendem jsou nezávislé domy	7
26.2.2018 Týden ~ Strana 90 ~ Život <i>Radka Římanová</i>	
Revitalizace náměstí v Mnichově Hradišti se blíží	9
26.2.2018 boleslavsky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Boleslavsko <i>Daniel Porazil</i>	
VIDEO: Nuselský most oslavil 45. výročí. Podívejte se, jak ho dělníci stavěli.....	10
24.2.2018 echo24.cz ~ Strana 0 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage <i>red, pk</i>	
Náměstí v Červeném Kostelci se možná dočká nové podoby. To současné tvoří velká křižovatka	11
23.2.2018 ČRo - hradec.cz ~ Strana 0 ~ <i>Červením Kostelci</i>	
Česká cena za architekturu pro Archeopark Pavlov.....	11
22.2.2018 Veřejná správa ~ Strana 8 ~ Téma <i>Zuzana Pacinová</i>	
Záleží na každém architektovi, jestli umí nabídnout něco navíc	12
22.2.2018 Veřejná správa ~ Strana 10 ~ Rozhovor	

„Nerealizovatelné“. Návrh nové budovy Kongresového centra vede přes pozemky, o které roky probíhá soud.....	14
22.2.2018 lidovky.cz ~ Strana 0 ~ Zprávy / Domov <i>Lidové noviny, Eliška Nová</i>	
Investice do Stojáře ano, ale bez urbanistické vize.....	15
21.2.2018 Přešovský a hranický deník ~ Strana 1 ~ Titulní strana <i>PETRA POLÁKOVÁ-UVÍROVÁ</i>	
Osud Libeňského mostu.....	16
20.2.2018 12:30ČRo Plus ~ Zpráva ~	
Opět se nám tu šíří deziluze a nezáměr o věci veřejné.....	25
17.2.2018 Pražský deník ~ Strana 12 ~ sobotní rozhovor <i>Jana Podskalská</i>	
Dopravní uzel Veleslavin.....	29
12.2.2018 Šestka ~ Strana 16 ~ Strategický rozvoj	
Soutěž o podobu nábřeží řeky Moravy v Hradišti.....	29
9.2.2018 Slovácké noviny - regionální týdeník ~ Strana 2 ~ Zprávy ze Slovácka <i>(ms)</i>	
Velké kino zůstane zachováno, organizačně se propojí s Kongresovým centrem.....	30
7.2.2018 novinky.cz ~ Strana 0 ~ Vaše zprávy <i>Vlastimil Langer, PhDr.</i>	
Kostel brněnského architekta zařadil prestižní kanadský časopis mezi 10 nejlepších staveb loňského roku. Teď navrhnu katedrálu, směje se Štěpán.....	30
6.2.2018 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ <i>Markéta Šrajbrová</i>	
Jablonec bude vybírat podobu dopravního terminálu z 9 návrhů.....	34
6.2.2018 tydenvlk.cz ~ Strana 0 ~ Jablonecko <i>www.mestojablonec.cz</i>	

Dřevo místo betonu

Téma: Česká komora architektů

1.3.2018 Mladá fronta DNES Strana 14 Střední Čechy

Pavel Svačina

Lidé vybírají nejlepší dřevostavbu kraje

STŘEDNÍ ČECHY Ze začátku s ní byly problémy, teď si ji ale nemohou vynachválit. Řeč je o dřevěné lávce za zhruba dva miliony korun přes potok Klenice v Mladé Boleslavi. Má unikátní konstrukci, která umožňuje její mechanické zvedání pro případ povodní. Jenže se zřítíla, ještě než byla loni uvedena do provozu.

„Stalo se to v průběhu plánované zatěžkávací zkoušky,“ říká náměstek mladoboleslavského primátora Jiří Bouška (ANO). Lávka se zřítíla kvůli vadě materiálu ze zvedacího mechanismu. Pádem se poškodily i spodní příčníky, vzpěry a zábradlí. „Důležité je, že se nikomu nic nestalo. Byl to běžný problém, které se při stavbách vyskytují, na velké stavbě by si toho nikdo ani nevšiml. Do dvou týdnů bylo vše opraveno,“ dodává architekt Martin Rajniš.

„Požadavek, aby byla lávka zvedací, vzešel od Povodí Labe,“ upřesňuje Bouška. Po zkušenostech z minulých let se totiž jindy klidný potok Klenice dokáže při dlouhotrvajících deštích velmi rychle změnit v dravou řeku, která se rozlije i desítky metrů od svého břehu.

Dnes zvedací můstek funguje bez problémů. Když v lednu hrozily na Klenici záplavy, osvědčil se perfektně. Pokud by lávka nebyla zvedací, mohly by se o ní nánosy dřeva, větví a dalších věcí při povodních vzepřít a vytvořit tím přehradu, jež by způsobila ještě větší záplavu.

Na dřevěném jehlanu s kovovými patkami je zavěšena konstrukce vlastní lávky, kterou je možné v případě rozvodnění Klenice zdvihnout pomocí systému kladek. „V rámci Česka je to ojedinělá konstrukce,“ říká architekt Rajniš, který je spoluzakladatelem České komory architektů a zakladatelem ateliéru Huť architektury. Mezi veřejností je známý hlavně jako autor nové poštovny na Sněžce.

Domy bojují o nejvíce hlasů

Veřejnost pro tuto konstrukci stejně jako pro řadu jiných může hlasovat již od 21. února v anketě Dřevěná stavba roku na stejnojmenném webu. Nejlepší rodinné domy ze dřeva, ale také interiéry, dětská hřiště či dřevěné konstrukce z roku 2018 mohou lidé zvolit ve veřejném hlasování do zítřka.

Vybírat lze z 95 dřevěných staveb v osmi kategoriích. Každý, kdo pošle hlas ve všech osmi soutěžních kategoriích, se navíc zařadí do soutěže o čtyřdenní pobyt ve srubu.

Projekt má podpořit využívání dřeva ve stavebnictví jako suroviny z obnovitelných zdrojů. Podle ředitele Nadace dřevo pro život Stanislava Poláka je dřevo významný stavební materiál, jehož využíváním lidé chrání neobnovitelné zdroje a tím i životní prostředí.

„Dřevo je zkrátka naše budoucnost,“ říká Polák s tím, že vyspělé země využívají dřevo zejména ve stavebnictví podstatně více než Česko. Proto se nadace snaží zvýšit zájem veřejnosti o dřevěné stavby a skrze anketu ji rovnou propojit s realizačními firmami.

Mezi přihlášenými dokončenými stavbami i architektonickými návrhy jsou více než dvě desítky staveb ze středních Čech. Často jde o atypické projekty. Kromě mladoboleslavské zvedací lávky je to například dětské hřiště a vrak lodi Bounty v Bakově nad Jizerou, dřevěná studánka a altánek se třemi baldachýny v Rožďalovicích na Nymbursku, dětský lanový park u Rokytky v Říčanech či dřevěné části budovy golfového klubu v Kácově. Přihlášeny jsou i zajímavé interiéry. Architekt Miroslav Provod vytvořil v kavárně TGM Cafe v Kolíně kazetový strop a dřevěný obklad vzduchotechniky. Ze dřeva je i velká barová stěna. Architekti ze společnosti Hezkey zase navrhli originální interiér domu s nádechem romantiky na přání klienta z Úhonic na Praze-západ. „Důležitou roli pro dosažení atmosféry anglického interiéru hrají podlahové sokly, obložení stěn a okenní a dveřní špalety. Skvostem je kuchyňská linka z bukového dřeva natíraného ručně ve čtyřech vrstvách,“ popsala své dílo projekční manažerka Jana Yamato. Dodala, že kuchyni sluší i úložná lavice na míru, masivní rozkládací stůl a bukové židle mořené na dekor ořechu.

Dřevěný bytový dům

Do soutěže je přihlášeno hned několik rodinných domů, a dokonce i bytový dům. Ten vyrostl ve středočeském Týnci nad Labem. Právě o domy ze dřeva je v posledních letech stále větší zájem. Podle posledních údajů Českého statistického úřadu (ČSÚ) bylo mezi lety 2005 a 2016 dokončeno ve Středočeském kraji 3 866

takových domů, což je nejvíce z republiky. Podle statistiků to souvisí s masivní výstavbou v důsledku stěhování mnoha lidí do klidnějších lokalit v okolí Prahy.

V roce 2016 bylo meziročně dokončeno o 12 procent domů ze dřeva více. „Tento rostoucí trend pokračuje a očekáváme, že podíl těchto domů se bude i nadále zvyšovat,“ podotýká Stanislav Polák.

Zájem roste i díky tomu, že taková stavba je výrazně rychlejší a levnější. Zatímco průměrný dům z běžných stavebních materiálů vyjde na 3,5 milionu, dřevostavba podle statistického úřadu vyšla investory na necelé tři miliony.

Ocenění Pasivní dům 2017 získalo pět staveb

Téma: Česká komora architektů

28.2.2018 buildingnews.cz Strana 0 Architektura

Tomáš Johánek

Celkem pět staveb v pasivním standardu, které byly přihlášeny do soutěže Pasivní dům 2017, získalo ocenění. Patří mezi ně dřevostavba z Jílového u Prahy, vzdělávací a poradenské centrum Otevřená zahrada, rodinný dům ze Stanic, stavba Acer Campestre a rodinný dům ze Všenor. Soutěž každý rok vyhlašuje společnost ABF, a.s. ve spolupráci s Centrem pasivního domu a za podpory Státního fondu životního prostředí České republiky a Ministerstva pro místní rozvoj České republiky.

Cenu odborné poroty získaly dvě stavby. Prvním oceněným domem loňského roku se stal Dům na větrném kopci architektonického atelieru ARCHCON. Druhé ocenění udělila odborná porota vzdělávacímu a poradenskému centru Otevřená zahrada společnosti Projektíl architekti s.r.o., jejíž součástí je zelená střecha, která šetří vodu a energii, a tím snižuje negativní dopad na životní prostředí. Cenu generálního partnera získal rodinný dům Statenice z produkce H3T architekti.

Veřejnosti se nejvíce líbila stavba Acer Campestre architektonického studia SUNFLYER. Rodinný dům, který stojí ve Všenorech a který navrhl atelier STEMPEL & TESAR ARCHITEKTI, získal cenu Generálního mediálního partnera časopisu Stavitel.

Novostavba rodinného domu Acer Campestre, která stojí v Českých Budějovicích, získala Cenu veřejnosti za 843 hlasy. Do hlasování se zapojilo celkem 9239 lidí, kteří vybírali z více než 40 soutěžících na portálu pasivni-dum.cz. Do soutěže bylo možné přihlásit rodinné a bytové domy či administrativní budovy nové nebo stavby nově zrekonstruované do úsporné energetické třídy.

Soutěž Pasivní dům 2017 vyhlásila společnost ABF, a.s. ve spolupráci s Centrem pasivního domu a za podpory Státního fondu životního prostředí České republiky a Ministerstva pro místní rozvoj České republiky.

<http://www.buildingnews.cz/architektura/oceneni-pasivni-dum-2017-ziskalo-pet-staveb.html>

Developeři a architekti se formují do nového sdružení. Chtějí jednodušší stavební legislativu

Téma: Česká komora architektů

28.2.2018 e15.cz Strana 0 Reality a stavebnictví

Výstavba v celé republice a zejména pak v Praze kriticky zaostává, což vede k nedostupnosti bydlení. Tvrdí to nově vzniklé Sdružení pro architektu a rozvoj (SAR), které chce prosazovat jednodušší stavební legislativu a působit na veřejnost, aby byla více otevřená k moderní architektuře.

Znovu nastartovat stavební ruch a podpořit kvalitní architekturu. Takový cíl si dalo ve středu vzniklé Sdružení pro architekturu a rozvoj (SAR), které zaštiťují developeři, architekti i stavební právníci. Současným problémem

je podle sdružení zejména zdouhavé povolovací řízení staveb, které například u běžného bytu může trvat déle než deset let. To Českou republiku v mezinárodním srovnání řadí až na 127. příčku.

Problém délky povolovacích řízení bude podle sdružení navíc pokračovat i po novele stavebního zákona, která vešla v účinnost v lednu tohoto roku. To přiznává i ministerstvo pro místní rozvoj (MMR), jež chce do konce volebního období přinést zcela nový stavební zákon.

„Naší snahou je, aby se úřadovalo rychleji a někde aby se nemuselo úřadovat vůbec. Naší ambicí je jeden úřad, jedno razítko, jedno povolení čili méně byrokracie plus elektronizace,“ uvedla ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Jako zásadní problém vidí velký počet dotčených zákonů a roztržitost jejich kompetencí.

Různé iniciativy se podle sdružení systémově staví proti všemu novému a kvůli přílišné regulaci vznikají jen zcela standardní stavby a nikoliv architektonická díla. Proti rozšíření výškových budov na území Prahy, zejména v Holešovicích a Libni, dříve vystoupil například Klub Za starou Prahu. Ten se ke zmíněným problémům však odmítl vyjádřit.

Nedostatek nových staveb je znát zejména v Praze, kde se od roku 2010 povoluje zhruba 3,5 tisíce nových bytů ročně, přičemž potřeba je alespoň šest tisíc. V roce 2030 by tak mohlo chybět až 50 tisíc bytů. I kvůli tomu roste cena bydlení nejrychleji z celé Evropy. Počet hrubých ročních platů na pořízení průměrného bytu v Praze vzrostl na 12,3 roku, což je nejvíce ze všech hlavních měst okolních států.

Nedostupnost bydlení už jako problém vnímá téměř 84 procent lidí, vyplývá z průzkumu, který si SAR nechalo zpracovat u agentury Ipsos. Dotázaní však chtějí, aby se stavělo hlavně na brownfieldech a novou výstavbu nechtějí v blízkosti svého bydliště. „Pak by ale k rozvoji města dojít nikdy nemohlo, protože rozvoj bude vždy z pohledu obyvatel dost blízko jejich domů,“ upozorňuje Pintová Králová.

<http://www.e15.cz/clanek/1343967/developeri-a-architekti-se-formuji-do-noveho-sdruzeni-chteji-jednodussi-stavebni-legislativu>

OBRAZEM: Kreativní bydlení. Pleskot, Vávra a spol. ocenili mladé architektky

Téma: Česká komora architektů
28.2.2018 echo24.cz Strana 0 Panorama, Krátké zprávy
red, nel

Historik architektury Zdeněk Lukeš a architekti Josef Pleskot, David Vávra, Adam Gebrian a Ondřej Chybík vyhlásili vítěze studentské architektonické soutěže Central Group. Konkrétně se jednalo o kategorie Kreativní a inovativní bydlení a Praktické a efektivní bydlení. Studenti si odnesli dohromady přes 350 tisíc korun a vítězové obou kategorií i stáž u Josefa Pleskota. Vyhlášení cen proběhlo v pražském Centru architektury a městského plánování CAMP za účasti majitele Central Group Dušana Kunovského.

Historik architektury Zdeněk Lukeš a architekti Josef Pleskot, David Vávra, Adam Gebrian a Ondřej Chybík vyhlásili vítěze studentské architektonické soutěže Central Group. Konkrétně se jednalo o kategorie Kreativní a inovativní bydlení a Praktické a efektivní bydlení. Studenti si odnesli dohromady přes 350 tisíc korun a vítězové obou kategorií i stáž u Josefa Pleskota. Vyhlášení cen proběhlo v pražském Centru architektury a městského plánování CAMP za účasti majitele Central Group Dušana Kunovského.

V kategorii Kreativní a inovativní bydlení se hodnotila originalita návrhu, komplexní architektonicko – urbanistické řešení a výtvarná a grafická úroveň návrhu. Na třetím místě se umístil Martin Petřík s projektem Creative Housing Slovan.

Na druhém místě se umístila studentka Fakulty architektury ČVUT v Praze Nikola Macháčová s Udržitelným cohousingem pro segregované sociální skupiny.

A nejvíce porotu zaujal domovní blok Anny Svobodové a Ondřeje Bláhy, který je umístěn na pražský Karlín.

V kategorii Praktické a efektivní bydlení se hodnotila také výtvarná a grafická úroveň návrhu, architektonicko – urbanistické řešení, ale namísto originality návrhu se hodnotila jeho účelnost. Třetí místo získal Adam Novotník s projektem Prolínání Úvaly.

Druhé místo obsadily Domy Úštěk studenta Martina Holby.

Kategorii vyhrál projekt Václava Ulce, který navrhl bydlení na Břevnově.

Ti, kteří skončili na třetím místě získali 25 tisíc korun, druzí 50 tisíc korun a vítězové 100 tisíc korun. Vítězní studenti obou kategorií k tomu dostali dvoutýdenní stáž v ateliéru předního českého architekta Josefa Pleskota. Předsedou poroty byl historik architektury Zdeněk Lukeš a architekti David Vávra, Adam Gebrian a Ondřej Chybík a zástupkyně médií Hana Boříková.

<http://echo24.cz/a/S5zdN>

Návrhy Velkého náměstí uvidíme v březnu

Téma: Česká komora architektů

28.2.2018 strakonicky.denik.cz Strana 0 Moje Strakonicko

Petr Škotko

Strakonice - Město v listopadu minulého roku vyhlásilo urbanisticko architektonickou soutěž o návrh dosud nezrekonstruované západní části Velkého náměstí. Na soutěžní návrhy se můžeme těšit letos v březnu.

"Loni nechalo město zpracovat několik architektonických a urbanistických studií. „Jejich cílem je prověřit konkrétní záměr v území. Jsou tak důležitým podkladem pro výběr projektanta navazující projektové dokumentace," říká vedoucí odboru rozvoje Marta Slámová.

Pro komunikaci Katovickou byla například pořízena dopravně urbanistická studie řešící zklidnění této naddimenzované komunikace tvořící výraznou bariéru ve městě.

V návaznosti na změnu majetkových poměrů na sídlišti Šumavská zadalo město zpracování studie revitalizace sídliště Šumavská, která bude řešit uspořádání městského parteru. Loni proběhlo veřejné projednání nad zadáním a bylo započato se zpracováním studie, letos bude dopracována a opětovně projednána s veřejností."

https://strakonicky.denik.cz/zpravy_region/navrhy-velkeho-namesti-uvidime-v-breznu-20180228.html

Přes Otavu začali stavět lávku

Téma: Česká komora architektů

28.2.2018 Českobudějovický deník Strana 2 Českobudějovicko/Jižní Čechy

(kol)

Písek – Ještě letos se Písečáci dočkají lávky přes řeku Otavu, která spojí lokality Hradiště a Sv. Václav. Projekt pochází z dílny píseckého rodáka a významného představitele české architektury Josefa Pleskota.

Jako dodavatel stavby byla v opakovaném výběrovém řízení vybrána společnost Metrostav. Její předností je mimo jiné to, že v nedávné době rekonstruovala Václavský jez, nad kterým bude lávka stát.

Současné mrazy stavbaře nezaskočily. „Dělají se přístupové cesty do řeky, kde zjednodušeně řečeno vytvoříme jímku, ze které vytěžíme zeminu a vyčerpáme vodu. V tomto prostoru budou základové konstrukce a nahoru porostou betonové pilíře," vysvětlil Milan Hromádka, vedoucí projektu této stavby z Metrostavu.

Tři metry široká a zhruba 413 metrů dlouhá lávka má být dokončena v polovině září.

Město vylepší Komenského park

Téma: Česká komora architektů

27.2.2018 Mladá fronta DNES Strana 18 Střední Čechy
(ČTK)

Kolín

Kolín vyhlásil architektonickou soutěž na revitalizaci Komenského parku, který je největším parkem ve městě. V minulém týdnu byla ustavující schůze poroty, v níž jsou také uznávaní architekti.

Bydlení bohatých: trendem jsou nezávislé domy

Téma: Česká komora architektů

26.2.2018 Týden Strana 90 Život
Radka Římanová

„Obrovské domy obehnané čtyřmetrovou betonovou zdí investorům rozmlouvám. Zbytečně velký barák začne časem trápit každého,“ říká architekt VÍT MÁŠLO, jenž vedle veřejných staveb navrhuje také luxusní sídla pro nejbohatší Čechy. I jim radí, že pozemek pro svou vilu nejlépe prověří, když na něm stráví pár nocí ve stanu.

* První porevoluční multimilionáři si často budovali opulentní sídla ve snaze ohromit za každou cenu okolí. Vyžívá se v opulenci i dnešní miliardářská klientela?

To bych neřekl. Rozumní lidé si stavějí normální domy. A je jedno, jestli jsou, či nejsou extrémně bohatí. Já osobně jsem se nesetkal se zadáním, které by říkalo, že má dům nějakým způsobem ohromovat a ukazovat, kolik má majitel peněz.

* S obdobím takzvaného podnikatelského baroka už tedy nemají současné luxusní vily nic společného?

Dnes je úroveň těchto staveb výrazně vyšší. Lidé mají informace, architekti jsou zkušenější. A domy tak vypadají lépe. V porevolučním období, kdy „skvosty“ podnikatelského baroka vznikaly, byli klienti i architekti v tomto ohledu zcela nedotčení. Nákladné vily se totiž u nás stavěly naposledy ve třicátých letech. V devadesátých pak vznikaly ty šílené stavby. Všichni jsme se učili. Teď už jsme ale jinde. Úplně se vyhnout nevkusu však samozřejmě nelze.

* Na čem dnes nejbohatší Češi „ujíždějí“? Pozorujete nějaké trendy v luxusním bydlení?

Moderní určitě je mít více domovů. Jeden ve městě, jeden na horách a jeden u moře. To je dnes takový základní trojúhelník. Trendem jsou také nezávislé domy, tedy stavby, které mají své vlastní zdroje, vodu, pracují s dešťovkou, tepelnými čerpadly a podobně. Majitelům může být jedno, jestli zdraží ropa a křídlo všechno. Realizace je investičně náročná, třeba vrty jsou poměrně drahá záležitost, a návratnost je za současných cen energií plus minus nula – ale ten pocit nezávislosti je láká.

* Co bydlení zapuštěné do země? Je také v módě?

Zdeněk Bakala si dal postavit dům zaříznutý do země a lidé si od té doby myslí, že je to trend. Pravda je, že se teď do suterénu často zabudovávají provozní technologie, kterých je čím dál více. Klimatizace, vytápění, kotelny a akumulční nádrže klidně zaberou čtyřicetimetřovou místnost. Když na tyto provozy využijete podzemní prostor, dům se opticky zmenší. Zakopávat domy do země podle mě není móda, ale čistě užitečná věc.

* Preferují majetní stavebníci nějaké netradiční materiály? Podléhá i tato oblast trendům?

Ani bych neřekl. Jednu dobu byl celkem moderní onyxový kámen, jenž je znám díky brněnské vile Tugendhat. Všichni to chtěli, onyx byl prostě „in“. Jinak má ale každý svou představu, která vychází z jeho zážitků a zkušeností. S materiály je hlavně potřeba zacházet střídmě, aby se z domu nestal kýč. Je nesmysl dělat kůlnu obloženou mramorem. Čím méně materiálů, tím lépe. Já osobně bych ty budovy nejraději dělal jen z jediného materiálu, jako sochu. Hrozně se mi třeba líbí bunkry.

* Doporučujete jednoduchost i zákazníkům?

Rozhodně jim neříkám, že mají bydlet v bunkru. Jen jim radím, aby materiály neplýtvali. Dnes každá firma nabízí miliardu

různých povrchů. Podle mě je třeba to redukovat, bránit se tomu. Dům má být místo, kde si člověk od současné přemíry všeho odpočine. Třeba stavby od Zahy Hadid jsou výtvarně strašně zajímavé, ale zároveň agresivní. Bydlení v nich si nedovedu představit. Když někdo chce něco takového, rovnou řeknu, že to neumím.

* Můžete prozradit, kolik stála nejdražší vila, kterou jste postavil?

Můžu. Půl miliardy.

* To musel být pořádný palác... Odráží velikost sídla výši stavebníkova konta?

Myslím, že ne. Spíše odpovídá potřebám, které lidé mají. Ti bohatí jsou zvyklí na určitý standard – a to stavba reflektuje. Obecně investorům velké domy spíše rozmlouvám. Zbytečně velký barák totiž začne časem trápit každého.

* Co jim naopak doporučujete?

Aby volili spíše nenápadné bydlení. Takové, jaké zapadne do krajiny. Když mají v oblasti plaňkové ploty, ať mají také takový. Je zbytečné na sebe upozorňovat tím, že si kolem sebe postavíte třeba čtyřmetrovou betonovou zeď. Bezpečnost je u těchto staveb hodně důležitá, ale existují elegantnější řešení.

* Například?

Bezpečí a soukromí lze zajistit i prostřednictvím dispozičního uspořádání, orientace domu, pomocí techniky. Tyto prvky ale nesmějí narušovat běžný chod domácnosti. I proto je navrhování luxusních vil hodně specifické. Soukromý klient je pro architekta obecně nejnáročnější zakázkou.

* Takže rodinný dům vám dá zabrat více než třeba kancelářská budova?

Rozhodně. Stavba velkých projektů funguje jako týmová manažerská záležitost, ale soukromé bydlení vyžaduje osobní přístup. Nemohu tam za sebe poslat lidi z kanceláře. Musíte s klientem trávit spoustu času, bavit se s ním, poznat, jak on a jeho rodina fungují. Je třeba proniknout i do intimních záležitostí, abych mohl nějak uchopit provoz toho domu. I proto soukromé vily stavíme jen jednou za pár let. Dělat pět takových domů naráz, to bych se zbláznil. Abych jim mohl postavit vyhovující dům, musím toho zkrátka o jejich životě vědět opravdu hodně. Není divu, že je pak architekt z bezpečnostních důvodů často smluvně vázán mlčenlivostí.

* Co všechno nesmíte prozradit?

To je různé. Někdy nesmíme publikovat zhora nic, jindy můžeme zveřejnit třeba jenom odsouhlasené fotografie. Když to nedodržíme, platíme pokutu. My svou práci samozřejmě rádi prezentujeme, ale má to své limity. Logicky nemůžu nikde vykládat, jak vypadá koupelna Pavla Tykače, abych ho nějak neohrozil. Kvůli bulváru je ale někdy dobré publikovat oficiální fotografie a utnout tak pochybné snímky ze stavby pořízené přes plot. Nedávno jsem stavěl dům svému kamarádovi Jiřímu Bartoškovi. A v bulváru vyšly strašné fotky ze stavby s titulkem: Bartoškovi zničili celý barák (směje se). Přesně kvůli takovým únikům bývá lepší uveřejnit oficiální obrázky.

* Zmínil jste podnikatele Pavla Tykače, jemuž jste před lety postavil vilu v pražském parku Grébovka. Jak se vám s ním spolupracovalo?

Moc dobře. Nebyl to jeho první dům a to je vždycky lepší. Člověk pak vychází ze zkušeností z předchozího bydlení a má jasnější představu. Už je to asi čtrnáct let. Párkrát jsem s ním od té doby mluvil a jsem rád, že je v domě spokojen.

* Potrpí si zámožní lidé stále na bazény, sauny a podobně?

Většinou je chtějí. Bazén k drahému domu tak nějak patří. Nicméně já je prakticky nikomu nedoporučuji. Je to složitá věc, která má spoustu dopadů na stavbu samu, nároky na údržbu a často se po pár letech nadšení vůbec nevyužívá. Něco jiného je, když si třeba můj známý, jenž denně plave, přál u domu pětadvacetimetrový bazén. V takovém případě to má opodstatnění a rád vyhovím.

* Konzultují s vámi klienti výběr lokality?

Pozemek už často mívají koupený. Když ale máme možnost vybírat ho s nimi, je to vůbec nejlepší. Parcela totiž velmi ovlivňuje celkovou kvalitu stavby. Musí také odpovídat výši investice. Pokud někdo koupí pozemek za milion, a do domu chce dát sto milionů, pak to trošku nehraje. Představte si třeba luxusní vilu v zahrádkářské kolonii. A takové případy se stávají. Například první dům Petra Kellnera ve Vraném nad Vltavou vyrostl mezi zahrádkami. Je to krásný barák od Josefa Pleskota, ale na trošku divném místě.

* Co když ale zákazník už nevhodný pozemek má?

Snažím se mu to rozmluvit. Už se mi to párkrát povedlo, parcelu prodal a vybrali jsme něco jiného. Obecně vždycky radím vzít stan a jet na zvolené místo zakempovat. Lokalitu tak poznáte nejlépe. Na plánech sice vidíte, že kus od pozemku jezdí vlak, ale až když se tam vyspíte, dojde vám, jak moc je to rušivé. Zjistíte také, jak dům orientovat vůči světovým stranám i sousedům.

* A miliardáři vezmou stan a vypraví se tam?

Proč ne? Bývají to normální lidé. A když se tam nerozjedou oni, měl bych to udělat za ně, abych třeba zjistil, že sousedka vpravo v šest ráno hlučí s dodávkou, a proto musí být ložnice na druhé straně.

Vít Máslo (54)

Vystudoval architekturu na ČVUT a Akademii výtvarných umění v Praze. V roce 1997 založil s Američanem Davidem R. Chisholmem architektonickou kancelář CMC architects. Zaměřuje se na kancelářské objekty a větší urbanistické celky, rezidenční komplexy i soukromé rodinné domy (mimo jiné pražská vila podnikatele Pavla Tykače).

Revitalizace náměstí v Mnichově Hradišti se blíží

Téma: Česká komora architektů

26.2.2018 boleslavsky.denik.cz Strana 0 Moje Boleslavsko

Daniel Porazil

Mnichovo Hradiště – Masarykovo náměstí v Mnichově Hradišti se přestavovalo už od začátku devadesátých let minulého století. Ale stále jen na papíře. Opakovalo se to každých pět let. A rekonstrukce byla stále v nedohlednu. Teď má město naději, že se náměstí změní v místo, kde by se lidé mohli scházet, bezpečně se pohybovat i parkovat.

"Podle starosty Mnichova Hradiště Ondřeje Lochmana je podmínkou plánované rekonstrukce především vybudování koncového dopravního terminálu u vlakového nádraží. Snahy o proměnu Masarykova náměstí jsou staré čtvrt století. V jejich začátcích se objevila například myšlenka, že se autobusové nádraží přestěhuje z náměstí k tomu vlakovému nebo že autobusové zastávky budou rozprostřeny po celém městě.

Zásadní zlom přišel až v roce 2015. „Tehdy jsme uskutečnili plánovací setkání s veřejností, kde na základě připomínek a požadavků obyvatel Mnichova Hradiště vzniklo zadání pro architektonickou soutěž,“ připomněl starosta a doplnil, že na základě tohoto zadání byl na konci roku 2016 vybrán návrh drážďanské kanceláře Rehwaldt Landschaftsarchitekten.

V současné době probíhají nezbytná povoloovací řízení. „V letošním roce umožníme na náměstí energetikům a plynařům výměnu jejich sítí,“ uvedl Lochman, podle kterého by při hladkém průběhu příprav měla celková rekonstrukce náměstí začít v roce 2019.

Město se chce ucházet o dotace z fondů Evropské unie a ministerstva dopravy. Co čeká podle projektu autobusové nádraží? „Kouzlo schváleného projektu spočívá v tom, že autobusová zastávka u radnice sice zůstane, ale autobusy tam už nebudou čekat,“ vysvětlil starosta a dodal, že autobusy budou mít své stání na nově vybudovaném koncovém terminálu u vlakového nádraží. Na terminál se Mnichovo Hradiště uchází o evropskou dotaci ve výši pětadvacet milionů korun. „Jistotu, že peníze dostaneme, bychom měli mít už letos na jaře,“ dodal Ondřej Lochman. Dalším cílem radnice bylo, aby se na revitalizovaném náměstí příliš nesnížil počet parkovacích míst. A záměr pravděpodobně vyjde, parkovací kapacita by totiž měla klesnout pouze ze stávajících pětadesáti na osmdesát.

https://boleslavsky.denik.cz/zpravy_region/hradiste-revitalizace-namesti-se-blizi-20180223.html

VIDEO: Nuselský most oslavil 45. výročí. Podívejte se, jak ho dělníci stavěli

Téma: Česká komora architektů

24.2.2018 echo24.cz Strana 0 Domov, Krátké zprávy, Homepage
red, pk

Pražský Nuselský most tento týden oslavil významné výročí. Unikátní most spojující centrum Prahy s jihovýchodní částí byl otevřen před 45 lety za účasti vedoucích představitelů ÚV KSČ, kteří tak zároveň oslavili blížící se výročí únorového převratu. Podívejte se, jak postupně překlenul údolí Botiče.

Pražský Nuselský most tento týden oslavil významné výročí. Unikátní most spojující centrum Prahy s jihovýchodní částí byl otevřen před 45 lety za účasti vedoucích představitelů ÚV KSČ, kteří tak zároveň oslavili blížící se výročí únorového převratu. Podívejte se, jak postupně překlenul údolí Botiče.

Železobetonový most spojuje Pankrác a jihovýchod Prahy s Karlovem a centrem města. Most je dlouhý 485 metrů a 26,5 metrů široký. Rámová konstrukce 485 metrů dlouhého a 36,5 metrů dlouhého mostu stojí na čtyřech pilířích. Uvnitř 6,5 metrů vysokého tubusu s tloušťkou stěn 30 až 110 centimetrů je vedena linka C pražského metra.

První návrhy na stavbu metra přes Nuselské údolí se objevily již v 19. století. Za první republiky proběhlo několik architektonických soutěží. Vítězily návrhy architekta Bohumíra Kozáka či profesora Stanislava Bechyně, které počítaly například se zbudováním bytů či podpovrchové tramvajové dráhy. Plány se však realizovaly až o několik desetiletí později.

Výstavba byla zahájena ve druhé polovině 60. let. Stavbě mostu muselo ustoupit 17 domů v Nuselském údolí. Původní architektonické plány byly využity pouze částečně – podpovrchová doprava byla změněna z původně zamýšlených tramvají na metro. České vagony zde však využití nenašly – politická reprezentace upřednostnila značně těžší sovětské modely. Most proto musel být zpevněn více než 800 tun těžkým kovovým roštem.

Před slavnostním otevřením v roce 1973 Pražany zaujaly také zátěžové testy mostu, k nimž bylo v roce 1970 využito 66 tanků a několik naložených nákladních vozů.

Současný název „Nuselský“ dostal most v roce 1990. Od té doby byl most několikrát rekonstruován. Úpravy byly nutné z důvodu celkového technického stavu. Most však býval i vyhlášeným místem pro sebevrahy – proto bylo mezi lety 1996 a 2007 několikrát zabezpečováno zábradlí mostu.

<http://echo24.cz/a/Sa8vd>

Náměstí v Červeném Kostelci se možná dočká nové podoby. To současné tvoří velká křižovatka

Téma: Česká komora architektů
23.2.2018 ČRo - hradec.cz Strana 0
Červením Kostelci

Město Červený Kostelec na Náchodsku znovu otevřelo otázku obnovy náměstí. To z velké části vyplňuje křižovatka, chybí odpočinková zóna i zeleň. Proto někteří zastupitelé volají po změně jeho podoby. S jedním z nich, Jiřím Regnerem z KDU - ČSL se sešla reportérka Jana Házová.

Stojíme na náměstí v Červeném Kostelci. Je to taková jedna velká křižovatka. Ale tomu tak v minulosti nebylo. „Nebylo to tak. Byl tady krásný vydlážděný plácek a uprostřed mariánský sloup. My bychom si novou podobu náměstí představovali tak, že by hlavní silnice z Náchoda do Trutnova tady zůstala zachována. A co se týká těch vedlejších, tak by zůstala jen ulice, která je kolná na tuhle hlavní silnici. Pak jsou další dvě vedlejší silnice. Buď by se jedna z nich úplně zaslepila, nebo zjednosměrnila. A druhá také,“ říká Jiří Regner.

Tedy na náměstí by měla vzniknout jakási odpočinková zóna. Měly by tady být lavičky.

„Vlastně by tady vznikly tímto způsobem dvě krásná místa, kde by mohly být placky pro nějaké shromažďování, nějaká zeleň. Už by tady mohly být vysázeny nějaké větší stromy, ne jako dosud pouze keře, protože nevíme, co bude do budoucna,“ vysvětluje Jiří Regner.

Rostilav Petrák, starosta Červeného Kostelce ze Sdružení nezávislých kandidátů Spoluobčané, se vyjádřil k budoucnosti zdejšího náměstí: „My jsme těm plánům už šli naproti. V tuto chvíli děláme takový monitoring dopravní zátěže jednotlivých ulic. Dle mého názoru máme tři možnosti. Jednou z nich je využití studie, která je již k dispozici od roku 2010 či 2011. Ta situaci náměstí poměrně přesně popisuje. A technické řešení ta studie umožňuje.“

A dále Rostilav Petrák doplňuje: „Druhou variantou je spojit tento prostor náměstí s připravovanou ideovou architektonickou soutěží, kterou máme již v rozpočtu schválenou. Jde o prostor mezi náměstím a autobusovým nádražím. A třetí variantou je spojit tato dvě místa, ale v rámci toho zadání popsat, máme tady historický návrh, můžete ho použít, nebo jej použít nemusíte a můžete přijít s nějakým lepším.“

Je nějaká představa, kdy by to mohlo projednávat zastupitelstvo města?

„Já jsem na minulém zastupitelstvu navrhl schůzku, abychom se nad tímto tématem sešli. A dohodli jsme se, že uděláme jednání zastupitelstva 15. března a tam bychom tuto otázku rádi otevřeli. Abychom hledali, jaký směr je ten správný,“ uzavírá rozhovor Rostislav Petrák, starosta Červeného Kostelce.

<https://hradec.rozhlas.cz/namesti-v-cervenem-kostelci-se-mozna-docka-nove-podoby-soucasne-tvori-velka-6857500>

Česká cena za architekturu pro Archeopark Pavlov

Téma: Česká komora architektů
22.2.2018 Veřejná správa Strana 8 Téma
Zuzana Pacinová

stavba v Pavlově blízko Mikulova si získala mezinárodní porotu České ceny za architekturu mimo jiné i tím, jak je zasazená do okolní krajiny. Větší část stavby je schovaná pod terénem a na povrch vyčnívají betonové věže, které jako by chtěly napodobit vápencové skály na pozadí skutečného vápencového valu se zříceninou středověkého hradu Děvičky.

Sídliště z období mladšího paleolitu, doby lovců a sběračů (jedná se o období 30-22 tisíc let před současností - pozn. redakce), poskytla za desetiletí archeologických průzkumů mnoho nálezů kamenných i kostěných nástrojů, uměleckých předmětů (ať už sošek ženských těl, nebo častěji sošek zvířat), kosterních pozůstatků člověka současného typu i kostí mamutů a dalších zvířat. Těmito významnými nálezy se řadí Pavlov a blízké Dolní Věstonice v celosvětovém měřítku mezi významné archeologické lokality. Podle architekta Radko Květa

uběhla dlouhá doba diskusemi mezi samotnými archeology o formě prezentace těchto výzkumů a nálezů. Od původní myšlenky až po realizaci Archeoparku Pavlov uplynulo přibližně 12 let. Dva nebo tři roky se jednalo o koupi pozemku od soukromé majitelky, vysokou cenu devět milionů korun nakonec zaplatil Archeologický ústav.

Architektonické řešení vychází ze skutečnosti, že staveniště je součástí území národní kulturní památky a výstavba objektu byla povolena pouze na ploše již prozkoumané archeology. Předpokládaná výška stavby byla dána podle předpokládané hloubky nálezové vrstvy, která se nachází 4-5 metrů pod povrchem. Autoři řešili zastřešení stavby a také to, zda bude celá stavba skrytá pod zemí. „Nakonec jsme se rozhodli pro betonové věže, které vyčnívají nad terén a mají okna do různých stran. Okny procházejí sluneční paprsky a vytváření zvláštní atmosféru. V některých prostorách se člověk betonovou věží může podívat Pánu Bohu do oken,“ říká Radko Květ. Původní studie počítala se stavbou asi o 20 metrů delší, z důvodu nutnosti ušetřit asi 20 milionů korun architekti plány stavNeobvyklá by „zkrátili“. „Poté, co jsme zvítězili v soutěži o architektonický návrh, proběhla soutěž na projekt stavby, kterou jsme také vyhráli,“ vysvětluje architekt Květ.

„Celý vnitřní prostor je řazen na základě geometrické řady - jednotlivé části se zkracují - měli jsme tak šanci zvýraznit perspektivu. Paty betonových věží nejsou umístěny náhodně, společně utvářejí harmonii v prostoru,“ říká Radko Květ. V kinosále se promítá zhruba desetiminutový program, který návštěvníkovi poskytuje základní přehled o lokalitě a archeologických nálezech. Cílem je, aby si nejen děti školou povinné odnesly základní důležité informace. Součástí prostor je i víceúčelový sál, který slouží například k přednáškám. Kavárničku, která v muzeu chybí, autoři nemohli navrhnout s ohledem na evropské dotace. Nad recepcí je prostor pro menší knihovnu a počítače s internetem.

Archeopark Pavlov Architektonická kancelář Radko Květ Autoři : Radko Květ a Pavel Pijáček Investor: Regionální muzeum v Mikulově Realizace 2010-2016

Foto popis| Když stavební firma betonovala, šikminy si musela připravovat na zemi. Pohledový beton je lity do dřevěného bednění, ani jedno z prken bednění není stejné, nemá ve svém zakončení stejný úhel. Radko Květ je přesvědčený, že kvalita pohledového betonu je skvělá, ob stojí ve srovnání se světem.
Foto popis| Průhled oknem betonové věže ke zřícenině středověkého hradu Děvičky.

Záleží na každém architektovi, jestli umí nabídnout něco navíc

Téma: Česká komora architektů
22.2.2018 Veřejná správa Strana 10 Rozhovor

Radko Květ

* Ve vašem mottu se říká, že není nutné stavět pouze a jenom racionálně, bez emocí. Právě tady, v prostředí Archeoparku Pavlov, emoce cítím.

Nemám moc rád gesta, která mnohdy dělají světové architektonické stars. Často je to přehlídka velkého množství peněz: produkují stavby, které jsou co nejvyšší nebo nejširší - jako třeba v Arábii, a nejen tam. Byl jsem v muzeu výtvarných umění v Mexiku, které vypadá jako chladicí věž elektrárny, jen stěny jsou ještě pokroucené na všechny strany. Vnitřní prostor působí monumentálně, ale na vystavování exponátů není příliš ideální. Přitom architektura vždy musí sledovat funkci. Dnes, když se díváte třeba na některé bytové domy, které se u nás staví, zjistíte, že v bytech například absolutně chybí úložné prostory. Funkce musí být v architektuře na prvním místě. Na druhou stranu se někdy naopak za krásu musí něco zaplatit.

* Kdo vás oslovil, abyste vytvořil návrh Archeoparku Pavlov?

Byl to ředitel Regionálního muzea v Mikulově Petr Kubín. Vzniklo to tak, že jako vystudovaný archeolog se pan Kubín zná s kolegy, kteří pracují na archeologických lokalitách nedaleko Pavlova. Blízko odsud jsem spolupracoval na prezentaci výzkumu římského vojenského tábora s archeology, kteří o mně panu Kubínovi řekli. Vedení Regionálního muzea v Mikulově nás původně oslovilo, abychom ztvárnili návrh na plochu (v Pavlově), kde předtím probíhal archeologický výzkum.

* Je v Česku podobná stavba, jako je Archeopark Pavlov?

Podobná stavba od architekta Hájka stojí v Krkonoších. Já sám jsem realizoval asi čtyři rodinné domy, které jsou také ukryté ve svahu a je z nich vidět jen spodní část. I další kolegové realizují podobné stavby.

* Nechal vám investor při architektonickém návrhu a poté při stavbě Archeoparku volnou ruku? Svoboda je pro architekta dost důležitá.

Při stavbě Archeoparku nám pan ředitel Regionálního muzea v Mikulově nechal absolutní svobodu. Když ale máte tak velkoryse pojatou svobodu, na druhou stranu musíte uplatnit určitou autocenzuru. Určitě jsme se stavbou Archeoparku nesnažili za každou cenu ohromovat, nechtěli jsme dělat spektakulární dílo, ale naopak jsme se snažili o maximálně funkční stavbu, ovšem s určitým výtvarným přesahem. Tak by se měla stavět nejenom muzea, ale třeba i rodinné domy.

* Jaké máte na stavbu Archeoparku ohlasy místních lidí?

Zpočátku jsme měli různé diskuse, ale vyloženě negativní ohlasy jsme nezaznamenali. Nahoře v obci Pavlov je postaveno několik nových domů od velmi dobrých brněnských architektů. Místní lidé ovšem tyto stavby příliš neocěňují. Ze starých uliček v obci vznikla památková zóna, kde se i u novostaveb prosazuje styl nápodoby domů z doby před sto nebo sto padesáti lety. Já se ovšem domnívám, že i ve staré zástavbě lze stavět moderně. Příkladem toho může být třeba Švýcarsko, kde v původní zástavbě nezřídka vyrostle moderní dům, který se tam hodí a všem se líbí. Je to také věc pohledu památkářů a podle mých zkušeností se na tu věc dívá každý památkář jinak.

* Stavba Archeoparku Pavlov měla kladné ohlasy v zahraničí.

Informace se objevily na nejrůznějších webech ve světě a byly publikovány i v tisku v Itálii, Portugalsku, Dánsku, Francii, Německu, Jižní Koreji, Číně, Turecku. Firma Cemex (Cement Mexico - firma, která dodávala na stavbu Archeoparku Pavlov beton - pozn. redakce) naši stavbu přihlásila do „své“ soutěže. Byli jsme nominováni ve třech z pěti kategorií a v jedné z nich - veřejné stavby z betonu - jsme vyhráli první cenu. Účastnili jsme se předávání ceny na velkém banketu pro pět set lidí. Všichni první ocenění měli možnost pár minut pohovořit ke shromážděným hostům. Zkusil jsem promluvit česky. Schválně jsem používal mnohá slova s „č“ a „ž“. Hlavní moderátorka znejistěla a několik lidí se ke mně blížilo, aby mě upozornili, že nikdo nerozumí, přešel jsem tedy do angličtiny, abych poděkoval za ocenění. Krátce nato se mi doneslo, že moje čeština měla pozitivní ohlas. Když generální šéf Cemexu přiletěl brzy potom do Prahy na kontrolu, dobře si pamatoval, jak v Mexiku „jeden Čech“ mluvil svou mateřštinou. Jednání prý byla velice vstřícná, protože ledy už byly prolomeny.

* Jak se vám spolupracovalo s obcí Pavlov (i když obec není přímo investorem stavby)?

Obec je důležitým partnerem projektu a postupovala velmi vstřícně. Mimo jiné vložila do akce své pozemky a nedávno jsme se zúčastnili jednání o dalších úpravách okolí Archeoparku - doplnění stezky, občerstvení, ohniště a dětského hřiště. Jako příklad dobré spolupráce s veřejným investorem bych ještě rád uvedl město Litomyšl (Radko Květ v Litomyšli realizoval revitalizaci Klášterních zahrad, za kterou získal ocenění). Tam spolupráce skutečně funguje, respektive podařilo se nastavit takový systém, který už několikátý starosta v pořadí respektuje. Myslím, že vedení města nebo obce musí mít osobní zájem, aby věci fungovaly.

* Setkáváte se při realizaci svých návrhů s osvícenými zastupiteli?

Jak se říká, příklady táhnou. Řekl bych, že se stále více objevuje pozitivní přístup obcí, třeba Dolních Břežan, Osíku u Litomyšle, Bílovic u Brna a dalších.

* Co je podle vás potřeba k tomu, aby vznikalo více kvalitních veřejných staveb?

Peníze a osvícení investoři.

* Nerealizuje se v Česku příliš málo veřejných architektonických soutěží?

V poslední době se situace trochu zlepšuje, například v případě vyhlašování architektonických soutěží o návrh. Když takovou soutěž vyhrajete, můžete svůj vítězný návrh i realizovat.

* Co vám dalo vítězství v soutěži Česká cena za architekturu?

Vítězství v soutěži mi přineslo prestiž a publicitu v médiích. Investoři se přirozeně zajímají o reference, dívají se, jestli jste úspěšní. Pro soukromé investory je ocenění potvrzením toho, že si nevybrali úplného „nýmanda“.

* Mezinárodní porota soutěže Česká cena za architekturu na podzim pojmenovala řadu problémů v české architektuře. Co podle vašeho názoru u nás nejvíc chybí?

Myslím, že bychom měli pracovat ve stylu Rakouska, Holandska, Švýcarska. Architektonická gesta v podobě tisíc metrů vysokých mrakodrapů v poušti pro nás podle mě nejsou. Uplatňujme více skromnosti a osvětlení investoři nám dají prostor ukázat něco navíc, nejen postavit čistě účelovou stavbu. Na každém architektovi pak záleží, jestli umí „něco navíc“ nabídnout. Nesmí to ovšem být na úkor funkce. Právě příklady staveb ze Švýcarska nebo Rakouska ukazují možnou cestu.

„Nerealizovatelné“. Návrh nové budovy Kongresového centra vede přes pozemky, o které roky probíhá soud

Téma: Česká komora architektů
22.2.2018 lidovky.cz Strana 0 Zprávy / Domov
Lidové noviny, Eliška Nová

V září oznámilo hlavní město vítěze mezinárodní architektonické soutěže na rozšíření pražského Kongresového centra. Vyhrála ho španělská kancelář OCA. Podle návrhu by na jihu od takzvaného pakulu vznikla nová podlouhlá budova, díky které by se rozšířily výstavní prostory. Jak nyní zjistily LN, budova by podle návrhu měla stát mimo jiné i na pozemcích, které nepatří Kongresovému centru, o některé se přitom táhne letitý soudní spor o určení vlastnictví. Podle pražské primátorky by se měl návrh „přizpůsobovat“.

Když v září primátorka Adriana Krnáčová (ANO) představovala společně se zástupci Kongresového centra Praha vítěze mezinárodní architektonické soutěže, padl i termín, do kdy by se mohlo začít stavět – do dvou a půl až tří let. Stavba přitom může narazit na majetkoprávních vypořádáních. Nová budova se totiž podle návrhu táhne také přes tři pozemky, které jsou nyní v katastru nemovitostí zapsány ve vlastnictví tří soukromých osob. Navíc se o ně minimálně od roku 2003 vede spor o určení vlastnického práva. Dokud se nevyřeší, nemůže se pozemky nikdo nakládat. Majetkoprávní vypořádání je přitom stěžejní pro to, aby bylo možné získat stavební povolení.

Projekt je navíc situován i přes další pozemky, které nepatří Kongresovému centru. Ve vlastnictví je má hlavní město Praha. I tady by ovšem mohl nastat problém – přes dotčené pozemky by totiž v budoucnu mohla vést trasa metra D. Mimochodem stavba „děčka“ vážně především na jedné věci – na výkupu pozemků. Kvůli tomu, že jejich odprodej nešel tak rychle, dokonce v roce 2016 vedení města uvažovalo, že by zatím razilo tunel bez stanic a cestující by tak vystupovali a nastupovali jen na konečné v Písnici a na přestupním uzlu na Pankráci.

LN se proto obrátily na primátorku Krnáčovou, která je také členkou dozorčí rady Kongresového centra, a zároveň byla v porotě mezinárodní architektonické soutěže. Na dotaz, zda se při výběru vítězného návrhu bral na problematické pozemky ohled, Krnáčová odpověděla: „Samozřejmě jsme na to brali ohled a součástí dopracování soutěžního návrhu španělské architektonické kanceláře OCA je proto i přizpůsobení vítězného návrhu majetkovým poměrům toho území. Platí, že se do tří let začne stavět.“

Podle opozice je ale umístění návrhu a fakt, že zasahuje na jiné pozemky, problém. „Výsledek architektonické soutěže, která stála miliony, je podle mě nerealizovatelný a ukazuje to na určitý diletantismus. Primátorka, která zastupuje město, je v dozorčí a zároveň byla členkou poroty soutěže, by měla vysvětlit, zda prostředky, které město do Kongresového centra vložilo, byly vynakládány účelně,“ míní předseda klubu zastupitelů TOP 09 Václav Novotný.

Pro dostavbu bývalého Paláce Kultury se rozhodlo Kongresové centrum Praha proto, že její kapacita nedostačuje. Nová budova, která má stát mezi 300 až 600 miliony korun, má sloužit pro doprovodné výstavy

jednotlivých kongresů. Vítězný návrh má 5 tisíc metrů čtverečních a kromě dostavby řeší urbanisticky i okolí. Měl by se také zlepšit interiér i technologie.

https://www.lidovky.cz/navrh-nove-budovy-kongresaku-vede-pres-pozemky-o-kttere-se-vlece-soud-podle-opozice-je-nerealizov-iz3-/zpravy-domov.aspx?c=A180221_183346_In_domov_ele

Investice do Strojaře ano, ale bez urbanistické vize

Téma: Česká komora architektů

21.2.2018 Přerovský a hranický deník Strana 1 Titulní strana

PETRA POLÁKOVÁ-UVÍROVÁ

EXKLUZIVNĚ Jen v tištěném Deníku

Zastupitelé Přerova zvedli ruku pro levnější variantu projektu, hlasování ale provázely zmatky

Přerov – Přebudovat nevzhledný panelový dům hotelu Strojař na moderní stavbu s jasnou urbanistickou vizí, nebo raději ušetřit a načrtnout podobu této dominanty u řeky Bečvy za méně peněz?

Takový spor vedli na svém pondělním jednání zastupitelé. I přes vyhrčenou diskusi nakonec zvítězila levnější varianta – obejít se bez nákladné architektonicko-urbanistické soutěže. Hlasování ale provázely zmatky.

Po rekonstrukci za zhruba 120 milionů korun má ve Strojaři vzniknout dvaadvacet bezbariérových bytů s pečovatelskou službou a dalších třicet až padesát menších bytů pro seniory. A aby to měli blízko do kadeřnictví nebo do lékárny, přebuduje se část přízemí na komerční prostory.

Přerovští zastupitelé se ale už delší dobu neshodnou na tom, zda se má město vydat cestou architektonicko-urbanistické soutěže za osm milionů korun, nebo vystačí s projektem za zhruba tři miliony.

Pokračování na straně 3

Investice do Strojaře ano, ale bez urbanistické vize

Dokončení ze strany 1

Názory se tak liší. „Strojař je panelák a celá řada paneláků v Přerově byla opravena a vypadají dobře. Není to ani tak hodnotná architektura, abychom se museli bát ztráty nějakých obrovských hodnot,“ myslí si zastupitel Tomáš Tužín.

Z opačného tábora ale zaznívaly hlasy, že by město nemělo promarnit šanci na zvelebení tohoto prostranství. „Od architekta čekám přidanou hodnotu. Éra socialismu pohřbila génia loci, a proto jsem jednoznačně pro dražší variantu, i když je to hodně peněz,“ soudí radní Helena Netopilová (SpP).

Podle zastupitelů by si objekt v sousedství historické budovy sokolovny a na strategickém místě u řeky Bečvy urbanistickou soutěž zasloužil. „Tato lokalita je pro Přerov cenná a významná.

Nejedná se jen o Strojař – tím, že teď vynaložíme více peněz, investujeme současně do budoucnosti,“ vyjádřila svůj názor zastupitelka Marta Jandová (SpP).

Více než protichůdné názory zastupitelů se ale na jednání postaralo o rozruch samotné hlasování o obou variantách. Nejednoznačná formulace protinávrhů a protichůdné názory na to, o které z obou variant by se mělo hlasovat dříve, zmátly nejen zastupitele, ale i lidi v sále a diváky, kteří sledovali přímý přenos v kabelové televizi.

ZMATEČNÉ HLASOVÁNÍ

„Teď mi poslalo několik občanů SMS, že vlastně ani nevědí, jak jsme rozhodli,“ poznamenala po skončení hlasování zastupitelka Ludmila Tomaníková (KSČM).

Podle radního Petra Vrány (ANO) bylo hlasování zmatečné, ale vyplynulo z něj, že zvítězila ta levnější varianta – i když těsně. „Také projektový tým se shodl na tom, že budeme preferovat levnější variantu, tedy projekt plus regulační plán,“ shrnul.

Radní Jan Horký (SpP) si ale myslí, že by u tak zásadní investice nemělo probíhat hlasování za takových zmatků.

„Někteří zastupitelé si pravděpodobně nebyli jisti tím, o čem hlasují, a jiní zase měli problém s hlasovacím zařízením. Je namístě, aby hlasování proběhlo znovu a zcela jednoznačně,“ konstatoval.

Osud Libeňského mostu

Téma: Česká komora architektů
20.2.2018 12:30 ČRo Plus Zpráva

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Libeňský most v Praze není kulturní památka. Tak rozhodlo ministerstvo kultury o dlouhodobě probírané stavbě, která je v současnosti kvůli svému havarijnímu stavu uzavřená jak pro auta, tak pro tramvaje. I když rozhodnutí ministerstva zatím není pravomocné, i tak může pražské zastupitelstvo odhlasovat, že se most může zbourat. Kubistický most přitom na svém místě stojí už od roku 1928. Je toto rozhodnutí ministerstva kultury správné? Jaká jsou kritéria, podle kterých se ministerstvo rozhoduje? Jaká budoucnost pravděpodobně tuto důležitou dopravní spojnici čeká a je důležitější funkčnost nebo historická hodnota? A které další stavby mají, nebo by mohly mít podobný osud? O tom všem dnes budeme mluvit v Radiofóru. My se těšíme i na vaše názory. Naše číslo do studia je 221552777. Můžete nám také psát na naše sociální sítě, na Facebook, na Twitter i na web Českého rozhlasu Plus. Věra Štechrová přeje dobrý poslech. A naším hostem ve studiu je architekt, urbanista a 1. místopředseda České komory architektů Pavel Hnilička. Dobrý den.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Překvapilo vás to rozhodnutí ministerstva kultury?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Nevím, jestli překvapilo, ale mnohem důležitější považuji rozhodnutí magistrátu následující, které bude následovat.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Které ještě neznáme.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

To považuju za daleko zásadnější.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Myslíte si, podle čeho se magistrát bude teď rozhodovat. Co má vše k dispozici. Tak je tu nějaké zásadní stanovisko ministerstva kultury?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Tak já myslím, že by mělo rozhodovat zdravým rozumem, protože ten most je cenný a je akorát široký pro dnešní potřeby. Magistrát si sám nechal vypracovat posudek, ze kterého vyplývá, že dopravně není potřeba tu stavbu rozšiřovat. A ono rozšíření o nějakých 5 metrů skutečně nezakládá důvod, proč takhle jako krásnou kubistickou stavbu zbourat.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A není ale ten důvod toho, proč se uvažuje o zbourání toho mostu, nejenom to rozšíření o 5 metrů, ale také celkový ten technický stav?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Ten je určitě řešitelný, navíc si myslím, že pro Pražany bylo naprosto fascinující, jakým způsobem město ten most zavřelo, to mě teda osobně skutečně velmi překvapilo, jakým způsobem se ve městě organizuje, organizuje doprava, prostě ze dne na den se najednou to zavřelo, ani město nebylo připraveno s náhradní dopravou a skutečně to vyvolalo jako nebývalý kolaps. Myslím si, že to bylo i snad způsobeno záměrně, nevím, ale ten způsob toho jednání mi nepřijde, nepřijde správný, obecně je důležité říct, že ten most má správnou míru, která je adekvátní vůči tomu místu z hlediska, z hlediska dopravy. Obecně platí, že do města patří městské mosty a ne mosty dálniční. To je potřeba říct, protože v téhle té návaznosti na Holešovice, v návaznosti na zástavbu v Libni je to místo, kde patří klasický pražský most typu jako je Mánesův most, Čechův most, Hlávkův most, most Palackého, most Legií a řada dalších mostů.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A tím rozšířením o 5 metrů by se z toho stal právě ten dálniční most?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Tím rozšířením ano, tím, rozšířením by se zvýšila kapacita propustnosti pro osobní automobily a přestal by ten most mít ten charakter, který má, blížil by se víc tomu dálničnímu. Navíc se ukazuje, že to není skutečně potřeba, ono jako, já osobně po tom mostě jsem jako několikrát, mnohokrát jel tramvají, na kole, autem, když jsem bydlel na druhé straně řeky, tak jsem to skutečně využíval velmi často, i dneska tam jezdím. A ta doprava tam skutečně není. Jakoby ty argumenty, proč se to má rozšířit, si myslím, že tady chybí. Pak je potřeba ještě říct jednu věc, a to je to, že pro Pražany by samozřejmě bylo lepší, kdyby se ten most mohl používat v průběhu té rekonstrukce, protože i dneska vlastně po něm, pokud jsem dostal správné informace, je možné po něm jezdit jednosměrně pro vozidla do 5 tun, jo, že není důvod ho úplně totálně zavřít.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A nemůže opravdu být tím důvodem uzavření ten špatný technický stav, víme my vůbec, ví veřejnost dnes dost o tom opravdu, v jakém technickém stavu ten most je, jsou to veřejně přístupné informace?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Já jsem se k nim nedostal, přesně technicky, abych to dokázal, dokázal popsat, ale je jasné, že pokud by se most strhnul a postavil, stavěl se nový, tak tam po dlouhou dobu bude pouze stavba. Pokud by došlo k rekonstrukci, tak je možné most podepřít, podstojkovat, zajistit ho technicky poměrně rychle tak, aby se dal provizorně používat a dal by se určitě používat třeba v polovině toho profilu po dobu výstavby, což je obrovská výhoda proti řešení toho totálního zbourání a výstavby. A pak je potřeba samozřejmě zmínit i tu hodnotu kulturní, však je to nádherná stavba, kde se na těch mostních obloucích vyskytují kubistické prvky, kubismus je jeden ze stylů, který jsme, jako naše země fascinovala, fascinovala svět, je to určitý záblesk kultury, který skutečně jinde nenajdeme. A tady se propsal do inženýrské stavby, což je naprosto jako famózní, famózní věc a je to škoda, škoda to zbourat a žádná kopie to nemůže nahradit, tu kulturní hodnotu té věci, nikdy.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Janek Vágner, panelista, je teď s námi ve vysílání. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pane Vágner, ke které z variant vy se kloníte a proč?

posluchač

Já se samozřejmě kloním k rekonstrukci, protože jako ty argumenty už tady jasně padly, pokud by se ten most, Libeňský most zboural, tak tam bude mít dlouhou dobu staveniště a pak co z toho vyplyne, nový most, i kdyby to byla replika, tak určitě to bude podstatně horší, než by bylo při té rekonstrukci. Já teda, jako jednu věc jako tam nechápu, že tam je vlastně poměrně masivní bytová výstavba, i výstavba kancelářských budov a já mám takový trochu pocit, že ten plánovaný nový most výrazně širší v podstatě by měl sloužit těm developerům na přivedení dopravy tam, jo, takže je to, jako o tom se tady zatím moc nemluvalo, ale mám obavy, že tam ty skutečný zájmy jsou někde úplně jinde.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A jak by se vám třeba zamlouval nápad, kdyby místo toho mostu starého vznikla jeho přesná kopie?

posluchač

Já tomu moc nevěřím, protože těch přesných kopií nebo pokusů o zachování charakteru, jakou jsme zažili, je asi v Praze hodně a já myslím, že i když jsem, i když jsem /nesrozumitelné/ jako nějaké informace o tom, že prostě ten most byl hodně špatně stavěn, jako hodně šizen, že tam ta kvalita třeba betonu je špatná, těch původních, tak si myslím, že ta rekonstrukce by byla určitě jednodušší, protože zase, zase to padlo, prostě pokud máme rekonstruovat počátek, tak je možný zachovat prostě aspoň na polovině mostu třeba dopravu, třeba omezenou, ale určitě by tam doprava, pokud to zbouráme, tak tam žádná doprava nebude, že jo, a zase komu to bude sloužit, proč tam, jo, tam zase budeme řešit nějaký náhradní řešení, opravdu tomu nerozumím.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Rozumím. Vy jste přes ten Libeňský most pravidelně jezdil. Měl jste pocit, že ta doprava je tam hodně hustá, že ten most nedostačuje?

posluchač

Tam ta doprava jako moc hustá nebyla. Já si teda nepamatuji, že by tam byla, že bych tam někdy zažil nějakou zácpu, nebo prostě souvislou kolonu vozidel, já jsem tam samozřejmě jezdil jak automobilem, tak městskou hromadnou dopravou a v posledních 2 letech, to jsem tam jezdil velmi pravidelně, tak ten most v podstatě zel prázdnotou, tam žádná auta nebyla.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pane Vágnere, děkuju vám za vaše názory. Na slyšenou.

posluchač

Díky, na shledanou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A já se možná hned zeptám Pavla Hniličky, architekta a urbanisty, tady jsme slyšeli, že se tam, je tam poměrně masivní v okolí bytová výstavba. Nemůže být opravdu ten záměr zvětšit a zmodernizovat ten most právě proto, že v budoucnu tam ta doprava bude mnohem větší?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Ne, to určitě nemůže být ten důvod, protože i když ta, té půdy k zástavbě podle stávajícího územního plánu je tam hodně a té zástavby se tam vejde hodně, tak když si to přepočtete na ty reálné kapacity, tak to jako nemůže mít vliv na tu dopravu a rozhodně to nemůže mít vliv na přidání jízdního pruhu. Navíc si musíme uvědomit, že to je zástavba, která vzniká na metru, jo, tendence vyspělých evropských měst je omezovat v centru automobilovou dopravu, tendence je přesouvat se do městské hromadné dopravy, je tady perfektní napojení po vlastně, po rovině na kole, třeba do centra Prahy, skvělou cyklostezkou, to místo má neuvěřitelný potenciál a rozhodně nějaká výstavba nemůže jakoby být argumentem pro to zbourat jako cenný most, to je absurdní nesmysl.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ivo Ladenberger je teď s námi ve vysílání, dobrý den i vám.

posluchač

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tak vy nejste z Prahy, tak na to můžete koukat vlastně tak trochu z nadhledu. Tak jak se díváte na ten spor kolem Libeňského mostu?

posluchač

No, tak samozřejmě do Prahy čas od času jezdím, a pro mě právě, že nejsem třeba z Prahy, tak každá dopravní změna je vlastně katastrofa, takže i to zbourání toho mostu by třeba pro mě byl problém, protože bych musel někudy jinudy, kde to neznám a tak dále, čili bych se přikláněl takhle třeba sám za sebe jako na rekonstrukci, aby třeba ten jeden jízdní pruh zůstal zachován po času rekonstrukce. Ale co mě na tom jako fascinuje, je to, že takových "Libeňských mostů" budeme mít mraky, protože samozřejmě před 25 lety oni všichni věděli, že ta doprava, nejenom v Praze, ale všude prostě bude houstnout, váhy těch vozidel budou růst, a přesto nikdo se tím nezabýval a samozřejmě před těma 25 lety věděli to, že tomu mostu je 75, že by bylo na čase začít s tím něco dělat. A vlastně to nechali dojít a teď teda křičí, že to je v havarijním stavu zbourat. Samozřejmě pro to zbourání nejsem, protože už jenom z toho důvodu, že teda by to bylo strašně drahý a trvalo by to, já nevím, třeba i 2-3 roky, jo, a všichni by tím prostě trpěli.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

I vám děkuji, že jste zavolal. Na slyšenou.

posluchač

Na slyšenou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A osud Libeňského mostu zaujal i ty z vás, kteří nás sledují na sociálních sítích. Marián Vojtek je teď se mnou ve studiu, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus. Právě ten se dívá, co nám k tématu píšete a teď má slovo?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Dobré odpoledne. Těch názorů je více než dost. Začněme. Objevují se na Facebooku dva netradiční návrhy. Třeba Pavel Jedlička navrhuje odstavit pana Dolínka a opravit most. A třeba Jiří Schuh píše: "Odstřelit a udělat tunel pod řekou." Na to reaguje Ladislav Harvánek, náš stálý posluchač a pisatel na Facebook. "I tunel má svou životnost. Možná o dost menší než most a také následky v důsledku jeho havárie by byly o dost krušnější a také dražší." Co se týká dalších vět pana Harvánek, tak v dalším komentáři píše: "Je-li v havarijním stavu a jeho parametry už neodpovídají současným nárokům, tak odstranit a postavit nový, který nároky i pro budoucnost bude splňovat. Určitě to vyjde levněji a rychleji než náročná rekonstrukce s nejistým výsledkem. A ani bych netrval na postavení nějaké kopie mostu současného." Pablito Gwizdek nám napsal: "Chtělo by to více informací pro kvalifikované rozhodnutí, jestli je stav špatný a nebezpečný, tak zbourat a postavit nový, nový bude vybrán z návrhu v soutěži a jeden z návrhů může být i kopie starého." Když postavit nový most, tak, když tedy zbourat most, tak postavit zcela nový, to je většinový názor z našeho Facebooku. Třeba Jakub Plevka: "Vzhledem k tomu, že na obou stranách březích vzniká moderní výstavba, líbil by se mi tam nový moderní most. Jinak toho mostu je škoda, ale rekonstrukce by bylo sypaní peněz do bezedné díry." Jiřina Sue Melounková: "Postavila bych nový most, který by se lépe hodil k novým Holešovicím a Libni." Vlastně tyto dva názory korespondují s naším telefonujícím, panem posluchačem Vágnerem, kterého jste slyšeli před chvílí. Sebruant Maut: "Nevidím důvod zachovat něco, co není schopno plnit funkci. A už vůbec to nestavět znovu stejně, je jiná doba a jsou jiné požadavky." Jan Kos je: "Pro zbourání mostu a postavení hezkého mostu." Jak sám přijde. A

ještě k tomu Andreas Cornelius Tool: "Myslím, že zda opravovat či stavět záleží na závěru Kloknerova ústavu. A pokud je cena stejná, tak postavit znovu." No, a tady editor sociálních sítí se může každý den naučit něčemu novému, takže jsem se dozvěděl, že tedy Kloknerův ústav je výzkumný a zkušební ústav hmot a rekonstrukcí stavebních ČVUT.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Mariáne, díky. Pane Hniličko, my jsme ještě před tím, než jsme slyšeli názory ze sociálních sítí, mluvili o tom, že ten most má kulturní hodnotu, velkou kulturní hodnotu. Tak jak je možné, že to ministerstvo kultury nevidí a neprohlásilo ho tedy za kulturní památku?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Nevidím přesně do toho systému zapisování staveb, do toho kulturního dědictví.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tak pojďme si říct, v čem spočívá ta kulturní hodnota Libeňského mostu?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Ta hodnota, ten most navrhoval architekt Pavel Janák, byla to významná republiková osobnost architektury a urbanismu. Navrhoval to v duchu takového umírněného kubismu. Je k tomu řada textů, řada publikací, které popisují, popisují ten, ten návrh a uvědomme si, že kubismus jako takový je...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Poměrně unikátní styl.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Je unikátní světově, jo, jako to je něco, co má světový význam, nejenom jako u nás, ale světově, protože v tomhle stylu se stavělo málo, vzniklo pár staveb, které jsou skutečně výjimečnými unikáty. A jak už to bohužel bývá, sami nevidíme hodnotu našich věcí, kterou...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

To je to, na co jsem se chci zeptat, jestli...

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

...se jezdí dívat cizinci.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

...myslíte, že v tom mostu vidí tu kulturní hodnotu i a tu unikátnost, když se na ní podívá obyčejný člověk a ne odborník, architekt nebo umělec.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Tak určitě si můžeme říct, že obecně, a to je charakteristické pro stavby Pavla Janáka, je určitá prostota a jednoduchost, jo, ten most je sám o sobě velmi, velmi umírněný, není příliš zdobený, je ovlivněn modernismem, určitě té doby, který už se silně, silně probouzel. A je vlastně jednoduchý, co se týče té, co se týče té konstrukce a toho vizuálního, vizuálního vjemu, to znamená, já bych možná si dovolil reagovat na některé ty příspěvky o tom, že ten most jako není krásný, je to samozřejmě otázka, jestli posluchači skutečně se seznámili s tím dílem a měli čas si ho skutečně pečlivě prohlédnout a jestli by ho dokázali pak třeba srovnat jako s jinými, s jinými pražskými mosty, které, které právě tou svojí určitou prostotou a jednoduchostí vytvářejí charakter Prahy. A pokud by měla tady vzniknout nějaká jiná stavba, já bych se velmi přimlouval, aby byla velmi podobná, protože když si stoupnete třeba na Letnou a vidíte pohled na Prahu přes ty mosty, které jsem tady jmenoval, všechny

zároveň, připomenu, že ten Libeňský je 15. v řadě, tak vlastně mají svůj určitý charakter a ten Libeňský mezi ně patří. On je to typický...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Zapadá.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

...pražský most a je z té kultivované doby první republiky. A já si myslím, že to má, jako určitě to má hodnotu i jako městskou, nejenom tu kulturní, kubistickou...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Rozumím.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

...ale i městskou, typicky pražskou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Zeptám se dalšího našeho posluchače, který se dovolal, Václav Cigánek je teď s námi ve vysílání, dobrý den.

posluchač

Dobré poledne všem. Já bych měl pár bodů, pár dotazů, srdečně zdravím pana architekta. On se, vy jste se zmiňoval o, o, řekněme, možném podepření mostu, v zásadě bych s vámi souhlasil, ale přece jenom nevím, jestli to trochu nepodceňujete z hlediska toho, že je to v řečišti, v poměrně velkém řečišti a samozřejmě taky geologicky nestabilním, nestabilní teda jaksi profilu. A další věc je, stále hovoříte o té horní stavbě, jistě, ale já bych byl rád, kdybyste malinko pohovořil o té spodní stavbě, protože spodní stavba je prostě naprosto zásadní pro ten most a...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Myslíte tedy pilíře?

posluchač

...jestliže most vznikl za první republiky, kdy například soupravy tramvajové byly v naprosté jiné tonáži, tak prostě bohužel realisticky se dostáváme do trochu jiné, jako jiné situace, jinak samozřejmě urbanismus...

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Mohu?

posluchač

...který je vaším oborem, jako myslím, že bohužel prohrává v dnešní době a to je mi líto, to bych samozřejmě vám fandil, aby, aby urbanismus se zase dostal na vysokou úroveň. Děkuju.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pane Cigánku, děkuju za vaše náměty. Pavel Hnilička, architekt, je s námi ve studiu a hned několik otázek na něj.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Já bych asi vzhledem ke krátkosti té naší diskuse odkázal na studii, kterou zpracoval ten zmíněný Kloknerův ústav, odkázal bych na vyjádření institutu plánování a rozvoje hlavního města, které shodně doporučují tu variantu, variantu citlivé rekonstrukce, jo, myslím, že takhle obecně bychom se tady bavili, jestli něco je únosné, neúnosné, ono těch faktů, které do té debaty vstupuje, je více, potřeba je vzít vcelku a odkázal bych na tyhle dokumenty, které doporučují tu rekonstrukci.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jak se díváte na tu možnost, kterou myslím, že nastínilo i ministerstvo kultury, nejsem si úplně jistá, že by na místě toho starého mostu vznikla vlastně kopie, jak se vůbec díváte na možnost těch kopií.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Nedopadne to dobře. Kopie nikdy nedopadne dobře, protože nemá ty stejné stavební postupy, ta doba je jiná a pokusy vlastně vytvořit kopii původní památky nedopadají, nedopadají ideálně, prostě to, je pak ale otázka samozřejmě finanční, jaksi tady prostě se říká, že nový most je levnější, já nevím, z jakého titulu to vyplývá, prostě ta stavba tam...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

No, já tady mám čísla z Kloknerova ústavu ČVUT a ty říkají, že rekonstrukce by vycházela na podobnou částku 550 až 600 milionů korun jako výstavba nového mostu.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Oni se ale ovšem mluví o 2 miliardách.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Kde se mluví o 2 miliardách?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Já jsem to slyšel z médií na mnoha místech, že se ví, že to bude stát tuhle částku.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ten nový nebo tady...

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Ten nový rozšíření.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Aha, dokonce. A druhá strana zase říká, že když se začne kopat, rekonstruovat, tak se vždy objeví další a další problémy, jak se na tohle díváte?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Problémy se samozřejmě můžou projevit i u novostavby, to prostě, to podloží má nějaký stav a nějaké tam je, co ještě ale je důležité zmínit, je termín, do kterého se ta stavba dá otevřít Pražanům, skutečně. A pokud by se šlo formou citlivé rekonstrukce, tak se dají zjednodušit třeba práce na výběru veřejné zakázky na zhotovitele, protože pokud by měla...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

No, mimochodem, kdyby se teď rozhodlo o novém mostě, jak dlouho trvá od rozhodnutí ta doba postavit nový most.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Pokud by měl vzniknout nový most, tak by měla se vypsát architektonická soutěž.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Soutěž.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Na kterou se musí dát dostatek času. Pak se musí vybrat tedy zpracovatel té dokumentace, uzavřít se s ním zakázka a pak se teprve začnou vlastně počítat ty náklady, kolik to celé bude stát. A já si myslím, že zrovna v tomto místě, kde bychom měli vedle most náhradní, tak si to můžeme jako dovolit, ale však tady máme nejbližší Hlávkův a pak spadlou, spadlou Trojskou lávku, tam není nic v místě.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

No, a na jak dlouho byste tu výstavbu nového mostu tedy viděl v letech, zhruba váš odhad?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

No, úplně jako odhadem, no, v Praze to může trvat i třeba 10 let.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pan Jelínek se dovolal. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den. Já jsem z Holešovic, zdravím.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tak přímo z místa činu.

posluchač

A bydlím tam 40 let. Ano. A jezdil jsem denně MHD. Jsem určitě pro zachování, rekonstrukci, zdravím toho pána, vašeho hosta, byť ho neznám, mluví velice rozumně. Jenom takovou poznámečku, oni se všichni jaksi to svalují od povodní, od povodní, prosím vás pěkně, ten stav není od povodní, ten stav je minimálně od roku 1989, nešáhli vůbec na nic tam, takže proto ten most je teď po těch letech v takovém špatném stavu, viz Trojská lávka, to není od povodní. A jedna věc další, tam se všude říkalo, jak stály ty bazary nábytky, kam jsme chodili nakupovat, tam to pak po povodních zlikvidovali, tady je zátopová oblast, nebude se v životě tady stavět, nebudeme, jděte se tam podívat z Holešovic po levý straně, to je plný těch nových domů, jak je to možné, to jsem se chtěl zeptat. Jak je to možné. Zátopová oblast. Město tam zakázalo stavět a najednou to jde, jo, takže...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Zeptám se.

posluchač

...na jedny straně my vidíme, že tam developeři, miliardáři staví haluzny, který mi nepotřebujeme, a státní věc, /nesrozumitelné/ most, my nemůžeme přejít na tom mostku k metru, na něj se kašle, to je tady ten stav toho státu. Děkuji, na shle.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dobře, pane Jelínku, děkuji vám za názor. Na slyšenou. Pane Hniličko, nevíte, jak je to s tou výstavbou v těch zátopových oblastech, v okolí právě Libeňského mostu?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Tak obecně...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jsme trošku v jiném tématu teď, ale abychom odpověděli.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Strašně jednoduše. Výstavbu určuje územní plán a pokud ten to dovolí, tak je tam samozřejmě možné stavět v tom místě. Co se týče těch zátopových území, tak samozřejmě ty se mění množstvím navážek, takže se vlastně to řečiště jako takové, když se podíváme třeba na historické mapy, se mnohokrát, mnohokrát proměnil, což je mimochodem velmi zajímavé v tom, konkrétně v tomhle místě, jak se to řečiště Vltavy mnohokrát změnilo.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A ještě poslední věc, máme poslední minutu, špatný stav toho Libeňského mostu není záležitostí posledních let.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

No určitě.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tak jak je možné, že se nikdo tak dlouhou dobu nestaral.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

To se musíme zeptat vedení města, jak je to možné, že to takhle nechalo dopadnout do toho stavu. A mně se zdá...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Když těch vedení za tu dobu bylo už mnoho.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

A mně se upřímně zdá, že to je záměr to právě nechat dopadnout do téhle doby a pak říct, že se to musí celé zbourat, že to je záměr.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Někdo chce vybudovat nový most?

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Nevím, pravděpodobně ano.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tak touhle otázkou můžeme skončit naše dnešní Radioforum. Naším hostem byl urbanista a 1. místopředseda České komory architektů Pavel Hnilička. Děkujeme, že jste přišel. Na slyšenou.

Pavel HNILIČKA, architekt, urbanista, 1. místopředseda České komory architektů

Děkuji za pozvání. Na slyšenou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A my se ještě podíváme. Na Twitteru jsme se vás tentokrát ptali a Marián přesně ví, na co.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Ptali jsme se, co s Libeňským mostem. Tak tedy zvítězila možnost zachovat a zrekonstruovat a to konkrétně s 48 %.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tolik dnešní Radioforum. Věra Štechrová přeje dobrý poslech dalších pořadů Českého rozhlasu Plus.

Opět se nám tu šíří deziluze a nezájem o věci veřejné

Téma: Česká komora architektů

17.2.2018 Pražský deník Strana 12 sobotní rozhovor

Jana Podskalská

JIRÍ FAJT:

„Jsem nesmírně rád za to, že je pořád ještě řada lidí, pro které práce pro Národní galerii znamená cosi více než jenom peníze. Ale nemůžeme toho věčně zneužívat.“

* Dokázal byste stručně říct, jaká je teď Národní galerie a jakou byste ji chtěl mít?

Nachází se na dlouhé cestě a jsem přesvědčený, že na správné. Nevidím sice ještě na horizontu vytčený cíl, ale odpoutali jsme se již od toho, co jsme nepovažovali za správné. Národní galerie je v procesu proměny a otevírá se, chce být přátelská, kreativní a inspirativní. A konec naší cesty? Měla by se zařadit tam, kam podle mého názoru patří: mezi nejlepší muzea umění střední a středovýchodní Evropy.

* Jednou z proměn je i Grand Opening, velkorysá kolekce výstav souběžně otevřená ve Veletržním paláci vždy dvakrát do roka. Stalo se tak i tento čtvrtek. Můžete hlavní projekty trochu přiblížit?

Grand Opening je pro nás již tradičně zahájením celoroční výstavní sezóny. Ten letošní má téma žen v umění. Kromě tří pravidelných cyklů představujících video art, vizuální umění inspirované textem a umění nejmladší generace otevíráme dva velké mezinárodní projekty. Jeden je věnován před pár lety zesulé rakouské malířce Marii Lassnig, jejíž hvězda v posledním desetiletí září na světové scéně. Po Rakousku a Paříži působila v New Yorku, kde se věnovala zejména animované tvorbě, po návratu do Evropy se vrátila k figurativní malbě. Jejím celoživotním námětem bylo pozorování sebe sama a zobrazování stavu vlastní duše, svým způsobem tak vytvářela autoportréty v nejrůznějších variacích.

* A druhý?

Německá výtvarnice Katharina Grosse, která se pohybuje na pomezí street artu, graffiti, klasické malby a prostorových instalací. Své monumentální práce vytváří barevnými spreji. Takto vznikají zázračné prostory naplněné nezdolnou energií a barvou, Katharina pak návštěvníky vybízí k ponoření se do nich. Obrazy jsou pro ni prostory se zvláštními efekty a způsobem vnímání, jak ukazuje i pro Prahu speciálně vytvořený projekt příznačně nazvaný Wunderbild, tedy Zázračný obraz. Ten však začíná již před Veletržním palácem pozoruhodnou instalací, divák pak provází do prostoru galerijní kavárny a odsud do Velké dvorany.

* Vždy jste razil teorii, že Národní galerie má být světová. Tahle vize ale něco stojí. Minimálně značný lidský potenciál a čas. Objevují se i kritické hlasy z tzv. alternativní scény, že některé výstavy nejsou dobře připravené,

nefungují videa, protože to pracovníci nestihnou včas udělat. Měl jste kvůli tomu s nimi v lednu veřejnou debatu. Kdo má pravdu?

Není to o tom, kdo má pravdu. A nechci se ani tvářit, že se nám všechno daří. Rozhodně ale vedle tohoto kritického hlasu je mnohem více těch, kteří chválí kvalitu naší dramaturgie i provedení projektů. Zmíněná kritika má nesporně věcné jádro, projekty musejí fungovat všude, ale je třeba ji vnímat v širším kontextu komplexního a ambiciózního programu, tedy toho, co Národní galerie veřejnosti nabízí. Připomeňme si jenom, že jsme uspořádali v posledních letech řadu mezinárodních výstav, jako třeba Gerharda Richtera, Aj Wej-weje, Oskara Kokoschku, celníka Rousseaua, americkou grafiku, nyní Mariu Lassnig nebo Katharinu Grosse, z klasičtějších témat vzpomeňme probíhající výstavu o Ferdinandu Tirolském nebo nedávnou úspěšnou výstavu o císaři Karlu IV. Zapomínat nesmíme ani na mimořádně úspěšný projekt Františka Skály a Magdaleny Jetelové apod. A pokud mám zpětnou vazbu, tak v těchto případech je veskrze pozitivní.

* A ty méně úspěšné? Třeba Biafra ducha, kde byly ony nefunkční videoinstalace?

Kritizované projekty z hlediska galerijní dramaturgie nepatří k těm zásadnějším. Jsou to spíše menší výstavy, jejichž existenci na půdě Národní galerie však přesto považuji za důležitou, neboť díky nim můžeme třeba posílit diskusi nad politickými tématy. Uprchlíkům a migrantům jsme zasvětili loňský rok díky velkolepé instalaci Aj Wej-weje. Výsostně aktuální téma hýbe českou veřejností dodnes, jak ostatně ukazují i volební výsledky. Mám za to, že česká politika toto téma nešťastně vysvětluje veřejnosti, spíše než o věcnou diskusi jde o snahu získávat populisticky laciné body. Galerie se za mého vedení bude snažit tato témata nahlížet z odlišného úhlu, mnohem spíše budeme trpělivě objasňovat a iniciovat veřejnou diskusi. To totiž v českém veřejném prostoru zoufale postrádám.

* A ta Biafra?

Biafra ducha ve Veletržním paláci se o to pokoušela na základě jiné historické zkušenosti, totiž se studenty s tzv. třetího světa v Československu 60. a 70. let. Vstup na výstavu jsme proto umožnili bezplatně, statistiky pak hovoří o 900 návštěvníků za tři a půl měsíce. To není mnoho na to, že NG nákladově projekt stál bezmála tři čtvrtě milionu korun. Jak jsem již zdůraznil, nechci v žádném případě snižovat význam výstavy, podobné akce jsou důležité. Mnohem kritičtěji si ale bude muset Národní galerie vyhodnotit vlastní kapacitní i finanční možnosti, neboť bych se do budoucna rád vyhnul tomu, aby galerie byla činěna zodpovědnou za frustraci kurátorů mladé alternativní scény. Na dotčené výstavě některá videa zjevně nefungovala, to je špatně, přesto mi ale připadá trochu „přestřelené“ podsouvat generálnímu řediteli, že může za to, že nešel projektor. Ano, ve svém důsledku jsem skutečně zodpovědný za vše, co se týká Národní galerie, přesto by ale kritikům prospělo, kdyby měli lepší vzhled do institucionálního prostředí a fungování podobných organizací. Jinými slovy – kritiku nepodceňuji, ale odmítám její generalizaci. To by bylo zavádějící. Konstrukce středověkého chrámového okna a mnoho dalších zápůjček od sto dvaceti zapůjčitelů z celého světa, to by nezvládla řada jiných institucí na západ od našich hranic, my ano!

* Proto jste zorganizoval lednovou debatu o fungování galerie?

Ano. Pozval jsem tyto tzv. nezávislé kurátory k veřejné diskusi s titulem NG jako hostitel a partner. A hodlám takovéto debaty opakovat. Zdaleka ne všechny problémy Národní galerie jsou ale řešitelné jen na její půdě. Způsob řízení a hospodaření státních příspěvkových organizací je již dávno překonaný, možná může fungovat u malých organizací, ale rozhodně ne u velkých. Stejně problémy řeší Národní divadlo, Národní muzeum a další kolegové. Společně se pak snažíme najít cestu, jak z toho. Řešení existuje, musí se k němu ale odhodlat politická reprezentace státu.

* To je evergreen těchto institucí. Nabaluje se na to spousta dalších potíží.

Ano. Velkou bolestí je neflexibilita personální politiky, tzn. otázky zaměstnanosti a platů. Žijeme ve stavu historicky nadefinovaných a neměnných počtů zaměstnanců. Nemůžeme reagovat na potřeby našich organizací, nemůžeme pak ani rozvíjet aktivity, které by zvyšovaly naše vlastní příjmy. Jen příklad za všechny: Národní galerie dnes připravuje mnohonásobně bohatší a po všech stránkách, tedy i z hlediska personálních kapacit, náročnější program, ovšem podmínky, které nám pro to nabízejí předpisy a zákony, absolutně neodpovídají potřebám. Dnešní galerijní dramaturgii nelze srovnávat se stavem za mých předchůdců, galerie tehdy byla poloprázdná, výjimkou byly výstavy, za nimiž by proudili návštěvníci. A dnes? Náročný program

připravujeme se stejným počtem zaměstnanců, ani jediné místo jsme nezískali navíc – i přes moje každoroční žádosti.

* Mluvme v číslech. Kolik lidí vám chybí?

Máme 222 míst, což je málo. Žádali jsme ministerstvo kultury o navýšení alespoň o sedm až deset míst. I to je ale zjevně problém. Na ministerstvu kultury však tuto záležitost nedokážou ani rozhodnout, je to totiž kompetence ministerstva financí a možná ještě dalších. Do toho spousta příkazů, zákazů, regulací... To naši práci jen ztěžuje, nikoli naopak, jak by to mělo být.

* Například?

Spuštěn byl třeba registr smluv, jehož smyslem bylo zvětšení transparentnosti hospodaření. Fajn, takže všechny smlouvy nad 50 tisíc dáváme do internetového úložiště. Ale přineslo to s sebou absurdní zvýšení administrativní zátěže, neboť tato činnost mi váže tři lidi, kteří by ale mohli vykonávat jinou a pro veřejnou službu Národní galerie mnohem prospěšnější práci. „Úřad pro úřad“ se tomu někdy říká. Tři zaměstnanci se tedy musejí věnovat tomu, že nejenom smlouvy skenují a ukládají na internet, vedle toho ale musejí také začerňovat některé osobní informace. My si nemůžeme z hlediska bezpečnosti státní umělecké sbírky dovolit zveřejnit, kdy a kam se co převáží, u jakého restaurátora umělecká díla budou a jakou mají pojistnou hodnotu – to by přece byl hotový návod pro zloděje! Tím se ale nikdo při schvalování zákona nezabýval, nikdo pro nás nevyjednal nezbytné výjimky. O platových tarifech ani nemluvíme. U nás pracují vysoce kvalifikovaní a vzdělaní odborníci za platy, které by v sousedním Německu na srovnatelných pozicích byly i několikanásobně vyšší. Znímám to z vlastní zkušenosti. Zeptejte se, kolik je plat ředitelky Kunsthistorisches Museum ve Vídni – dvanáctinásobek jejího českého kolegy.

* Nemrzí vás, že jste odešel z Berlína?

Ne. Nešel jsem do Prahy kvůli penězům, ale proto, že jsem přesvědčený, že česká kultura má obrovský potenciál. Je to ale mimořádně obtížná půda. Rád bych čas od času oživil lokální prostředí kvalitními lidmi zvenku, zejména kurátory, nejsme ale schopni je adekvátně zaplatit. A to nehovořím o profesích, kde konkurujeme na otevřeném pracovním trhu, např. počítačová nebo marketingová specialisté. Špičky v oboru nedostanu za méně než sto tisíc, což jim v žádném případě nejsem schopný nabídnout. Bez těchto kvalitních odborníků ale nemůžeme zlepšovat svoje pracovní standardy. Jsem však nesmírně rád za to, že je pořád ještě řada lidí, pro které práce pro Národní galerii znamená cosi více než jenom zisk peněz... Ale nemůžeme toho přece věčně zneužívat. Kvalitní výkony musejí být kvalitně ohodnoceny, od nás se pak právem očekává, že budeme světoví, jaksí potichu se však předpokládá, že toho budeme docílovat ve zcela nesvětových podmínkách. Tak to ale nefunguje, nebo rozhodně ne na dlouho. Náš každoroční příspěvek by měl být v tomto roce skokově navýšen o 50 milionů – jako loni – pevně věřím, že se to ještě podaří. Každopádně na tom s panem ministrem pracujeme.

* Co jste vloni nakoupili?

S mimořádnou dotací ze sněmovny jsme si mohli dovolit skvělé práce předních osobností českého umění – Magdaleny Jetelové, Františka Skály, Evy Kořátkové, Kateřiny Šedé, Josefa Bolfa nebo Jana Híska. Oslovili jsme i mladší generace a koupili díla Vladimíra Houdka, Romana Štětiny, Lukáše Karbuse... Ale jsme stále těžce podfinancovaní. Státní příspěvek činí zhruba 250 milionů korun ročně. Jen bezmála sto milionů korun spotřebujeme na platy, čtyřicet na energie, které stále stoupají, 50 milionů stojí ostraha, 20 milionů úklid a dalších 30 až 50 milionů běžná údržba našich historických budov. Potřebujeme však do budov investovat a zlepšovat kvalitu veřejných prostor, nutně musíme nakupovat současné umění, abychom naplnili statutární povinnost dokumentování aktuálního dění na výtvarné scéně apod. Státní příspěvek tedy ani nestačí na povinné, tzv. mandatorní výdaje. Galerijní program stojí něco kolem sta milionů ročně, z toho 30 až 40 máme od soukromých partnerů, na zbytek si vyděláváme ze vstupného, komerčními pronájmy apod.

* O transformaci z příspěvkových organizací na veřejné instituce se mluví léta. Je to zakotveno v programovém prohlášení vlády. A ani jeden ministr kultury zatím nebyl schopen to zrealizovat. Nemáte trochu pocit marnosti?

Někdy ano.

* Proč je to tak nemožné? Podepisuje se na tom časté střídání ministrů?

To si nemyslím. V posledních letech zase to střídání nebylo tak rychlé. Podle mě je to nepochopením potřeb kulturních institucí. Ministerstvo se možná i podvědomě brání omezení dohledu nad „svými organizacemi“, zejména v oblasti finančních toků. Role státu se ale musí přehodnotit! Ministerstvo tu přece není od toho, aby rozhodovalo, jak má ta či ona instituce vypadat, jaký má mít program. Od toho je management se svou zodpovědností před veřejností. Ministerstvo má zejména zajistit vhodné podmínky pro naši činnost, hlavně pak finanční stabilitu.

* Jak se vám komunikuje s novým ministrem Ilijou Šmídem?

Velmi dobře. Sám má osobní zkušenosti z uměleckého provozu, a tudíž silně vnímá tuto problematiku. Jsem přesvědčený, že bychom se za jeho působení mohli pohnout o notný kus dopředu...

* Ovšem je to ministr v demisi. Nemusí zůstat dlouho.

Ano. Taková je bohužel dnešní politická realita.

* Tušil jste, že řízení Národní galerie bude taková dřina?

Nečekal jsem, že to bude jednoduché, i když mě i tak leccos zaskočilo. Ale mě tato práce stále ještě baví, je totiž obrovsky kreativní. Upřímně řečeno, za mnohem horší považuji obecný stav české společnosti. Po více než patnácti letech strávených v zahraničí je zjevné, jak se posunulo vnímání a hodnocení vzdělanosti a kultury, a bohužel to nebyl vývoj vzestupný, nýbrž sestupný směrem k provinční uzavřenosti. Někdy je mi z toho hodně smutno. Propásli jsme pozitivní energii devadesátých let, dnes se opětovně jako cizopasná houba šíří deziluze a nezájem o věci veřejné. Jsme rozhádáni, rozděleni na zájmové skupinky, chybí nám společný cíl a vize pro stát a společnost. A to je špatně.

* Zastavme se u Veletržního paláce. V prosinci jste na tiskovce přiblížil svou vizi jeho rekonstrukce – která vskutku není při zemi. Naopak. Důstojnou budovu Národní galerie jistě potřebuje. Ale je vůbec možné v podmínkách, které jste právě shrnul, tuhle velkorysou představu naplnit?

Ano, musí. Některé administrativní procesy v komunikaci s ministerstvem jsou však zoufale zdlouhavé. Chceme zahájit co nejdříve architektonickou soutěž a vybrat si z nejkvalitnějších domácích a zahraničních architektů toho, s nímž bychom přestavbu Veletržního paláce uskutečnili. Vypracovali jsme přesné zadání přestavby, máme studii využitelnosti, získali jsme závazná stanoviska památkové péče, takže nám nic nebrání v tom, abychom okamžitě zahájili architektonickou soutěž. Bez ní se nepohneme ani o píď. V prosinci jsem dostal písemný příslib schválení soutěže s tím, že mám aktualizovat její náklady. Tak jsem ihned učinil a dnes zase čekáme. Žádal jsem pana ministra, zda by to vše mohl urychlit, uvidíme, zda se pohneme. Teprve s vybraným architektem můžeme začít diskutovat o konkrétních představách a realizačním rámci.

* Možná by bylo lacinější postavit budovu novou.

To není tak jednoduché, v blízkosti historického centra Prahy není vhodný pozemek. Praha je hodně zastavěná. A na pole za Prahou se Národní galerie nebude stěhovat. Veletržní palác je navíc budovou, která rozhodně má potenciál stát se světově uznávaným uměleckým centrem – s kým ze svých kolegů v zahraničí hovořím, tak nám tento skvost funkcionalistické architektury jen závidí. Budova má k tomu všechny předpoklady, včetně umístění. Můžeme zvednout střechu velké dvorany, dnes ve výšce prvního patra, do úrovně výšky celé budovy, spojovat jednotlivá výstavní patra a docílovat tak mnohem dynamičtějšího prostorového uspořádání, jaké známe třeba z Muzea moderního umění v New Yorku. Palác je nutně opět propojit s exteriérem, zejména s ulicí Dukelských hrdinů, a vytvořit zde široké prostranství, podobné tomu, jaké známe před pařížským Centre Pompidou.

* Držím vám palce. Je to krásná vize.

Pevně věřím, že to dotáhneme do vysněného cíle. V opačném případě mě tady nikdo neudrží. Máme však před sebou hodně dlouhou cestu...

„Jsme rozhádáni, rozděleni na zájmové skupinky, chybí nám společný cíl a vize pro stát a společnost. A to je špatně.“

KDO JE JIŘÍ FAJT j Narodil se 11. května 1960 v Praze. Po dokončení Vysoké školy zemědělské v Praze se několik let živil jako umývač oken. j Roku 1992 se stal kurátorem středověkého umění v Národní galerii v Praze. O rok později dokončil studia dějin umění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. j V roce 2000 opustil Národní galerii. Nesouhlasil totiž s kroky tehdejšího ředitele Milana Knížáka. j Na začátku nového tisíciletí působil v Německu. j V roce 2010 vyhrál výběrové řízení na pozici generálního ředitele Národní galerie. Do funkce nastoupil 1. července 2014.

Dopravní uzel Veleslavín

Téma: Česká komora architektů
12.2.2018 Šestka Strana 16 Strategický rozvoj

V RÁMCI PŘÍPRAVY ŽELEZNICE DO Kladna s odbočkou na letiště Václava Havla ZPRACOVÁVÁ SPRÁVA ŽELEZNIČNÍCH A DOPRAVNÍCH CEST ZADÁNÍ PRO MEZINÁRODNÍ ARCHITEKTONICKOU SOUTĚŽ NA STANICI VELESLAVÍN, KTERÁ BY MĚLA BÝT SOUČÁSTÍ NOVÉHO „TERMINÁLU“.

Při přípravě zadání SŽDC spolupracuje s hlavním městem i Prahou 6, jejímž úkolem je chránit zájmy občanů městské části. Strategická komise už diskutovala nad konceptem a urbanistickými zásadami předloženého zadání pro určenou lokalitu, žádný konkrétní materiál ale neschválila. Jednomyslně se však shodla, že sem v žádném případě nepatří parkoviště typu P+R.

Městská část v zadání požaduje, a v tomto ji obě komise podpořily, aby návrh zajistil propojení stanice metra, železnice, autobusu a další dopravy v rámci víceúčelového objektu, kde by podzemní část byla určená k parkování a nadzemní pro veřejné služby a obchody. Objekt by měl svou velikostí odpovídat okolní zástavbě. Dvofázovou soutěž na dopravní uzel Veleslavín vypisuje SŽDC, první výsledky by měly být známe už v první polovině tohoto roku.

P+R Dlouhá míle

V rámci přípravy železnice se řeší jako důležitý dopravní uzel také stanice Dlouhá míle, kde by mělo vzniknout velké záchytné parkoviště P+R. „V srpnu loňského roku jsem dopisem požádala primátorku o sdělení, jak daleko je hlavní město s vykupováním pozemků. Odpověď se vrátila v letos lednu a stálo v ní, že hlavní město vyzvalo v prosinci 2017 majitele k jednání,“ konstatuje Eva Smutná, místostarostka zodpovědná za strategický rozvoj Prahy 6. Zároveň městská část projednává s hlavním městem zajištění maximální kapacity pro toto parkoviště a apeluje na jeho maximální využití. Naposledy se hovořilo o 1900 parkovacích místech.

Co na původní trase?

Se stavbou rychlodráhy souvisí i budoucí využití území po zrušené železnici mezi Dejvickou a Veleslavínem. „Velmi mně záleží na tom, aby uvolněné území po železnici sloužilo pro volnočasové aktivity obyvatel a jeho budoucí využití i převedení do majetku města či MČ Praha 6 bylo včas podpořeno i usnesením zastupitelstva.“ Diskuze proběhne formou participace, kdy lidé budou moci spolu s radnicí vymýšlet a navrhovat, co by na uvolněných pozemcích bylo pro obyvatele městské části nejlepší. Důležité bude zachování historické stopy Buštěhradské dráhy, např. formou vycházkové cesty, na kterou navážou různé volnočasové aktivity. V současné době proběhla jednání se SŽDC o pozemcích, které budou po vybudování železnice uvolněny a rovněž se zpracovává podkladový materiál pro participaci.

Soutěž o podobu nábřeží řeky Moravy v Hradišti

Téma: Česká komora architektů

9.2.2018 Slovácké noviny - regionální týdeník Strana 2 Zprávy ze Slovákka
(ms)

Uherské Hradiště – Město Uherské Hradiště vyhlásilo urbanistickou architektonicko-krajinářskou soutěž s názvem Revitalizace nábřeží řeky Moravy. Záměrem je nevhodnější ztvárnění nábřeží řeky Moravy za účelem jeho oživení. Jedná se o pás na levém a částečně pravém břehu řeky v délce asi kilometru od sídla Povodí Moravy po areál Policie ČR. Nejzazší datum odevzdání návrhů je 2. května 2018 17 hodin.

Velké kino zůstane zachováno, organizačně se propojí s Kongresovým centrem

Téma: Česká komora architektů
7.2.2018 novinky.cz Strana 0 Vaše zprávy
Vlastimil Langer, PhDr.

Jednání o rekonstrukci zlínského Velkého kina, které je od března 2016 kvůli havarijnímu stavu uzavřené, stále probíhají. Rozhodující pro jeho osud bude stanovisko Národního památkového ústavu.

„V první polovině letošního roku očekáváme vydání odborného stanoviska Národním památkovým ústavem. Podle něj bude následně definováno zadání architektonické soutěže, ze které vzejde návrh na rekonstrukci objektu,“ informoval tiskový mluvčí zlínského magistrátu Zdeněk Dvořák.

„S Národním památkovým ústavem jsme jednali v prosinci minulého roku v Praze. Vypadá to, že nám doporučí zachovat v co největší míře původní kovovou konstrukci Velkého kina s tím, že zároveň vznikne zcela nová konstrukce, jež umožní objekt modernizovat a následně využívat víceúčelově. S památkáři jsme zajedno v tom, že bude zachována ‚krabice od bot‘, tedy původní vzhled budovy,“ řekl primátor Miroslav Adámek.

Budoucnost Velkého kina řeší odborná skupina. Kromě památkářů a zástupců radnice jsou v ní architekti, například uznávaný Josef Pleskot, statici, inženýři i představitelé Zlínského filmového festivalu, který bude po otevření objektu opět jedním z jeho hlavních uživatelů.

Přestože o osudu Velkého kina se stále vedou debaty, město jako majitel objektu již definuje jeho další využití. „Musí být multifunkční a vzhledem k nutnosti zachování sálu v co největším objemu přitom neočekáváme, že bude ekonomicky soběstačné. Jeho hodnoty jsou jinde. Je však nutné Velké kino organizačně propojit s Kongresovým centrem, které má v budoucnu velký ekonomický potenciál. Budeme se snažit jej využívat v maximální možné míře a prostor Velkého kina nám k tomu pomůže,“ sdělil náměstek primátora Jiří Korec, který je jedním z členů odborného kolokvia. Výsledkem by podle něj mohlo být společné neztrátové hospodaření těchto dvou dominantních objektů.

Velké kino postavila v roce 1932 firma Baťa podle návrhu architekta Františka Lydie Gahury. Původní kapacita hlediště dosahovala až 2 270 míst. Přesto, že byla postupně snížena na nynějších 1010 sedadel, jde stále o největší kino s celoročním provozem v České republice.

<https://www.novinky.cz/vase-zpravy/zlinsky-kraj/zlin/5298-48900-velke-kino-zustane-zachovano-organizacne-se-propoji-s-kongresovym-centrem.html>

Kostel brněnského architekta zařadil prestižní kanadský časopis mezi 10 nejlepších staveb loňského roku. Teď navrhnu katedrálu, směje se Štěpán

Téma: Česká komora architektů
6.2.2018 iHNed.cz Strana 0
Markéta Šrajbrová

Brněnský architekt Marek Štěpán je podepsán pod čtyřmi českými kostely, pátý se nyní staví na brněnském sídlišti Lesná.

Prestižní kanadský časopis Azure zařadil jeho kostel svatého Václava v Sazovicích na Zlínsku mezi deset celosvětově nejlepších staveb roku 2017.

Štěpán tak patří k autorům, kteří do porevoluční sakrální architektury promluvili nejvýrazněji.

Při příchodu do malého podkrovního ateliéru v centru Brna si za oknem nelze nevšimnout velké bílé sochy ženy, která shlíží dolů na náměstí.

"Ta socha je na tomhle místě to nejlepší. Škoda že do nových prostor si ji s sebou vzít nemůžeme," lituje architekt Marek Štěpán a vysvětluje, že firma, kterou přes dvacet let vede se svou manželkou Vandou, se brzy bude stěhovat na sídliště na kraji jihomoravské metropole. Větší prostor se studiu bude hodit na nové zakázky, které by mu mohl přinést nedávný mezinárodní úspěch.

Pár dní před loňskými Vánocemi přišel do Ateliéru Štěpán dopis z Kanady. Prestižní časopis Azure zařadil nový kostel svatého Václava, který podle Štěpánova návrhu vyrostl v Sazovicích na Zlínsku, mezi deset celosvětově nejlepších staveb roku 2017. Minimalistická stavba na kruhovém půdorysu, připomínající smotaný proužek papíru, se v žebříčku umístila vedle děl světoznámých architektů, jako je Norman Foster či Jean Nouvel.

"Beru to jako znamení, dárek od Ježíška. Prozřetelnost, která mě k něčemu zavazuje," vysvětluje Štěpán. O projektech, které by mohly i na základě ocenění vzniknout, zatím mluvit nechce. "Není to tak daleko, abychom mohli říct, že už díky tomu máme novou zakázku. Ale náznaky tu samozřejmě jsou," říká autor kostela, který byl také loni nominován na Českou cenu za architekturu.

Atelier Štěpán

- * Atelier založili v Brně v roce 1997 Marek Štěpán s manželkou Vandou.
- * Podle Štěpánových návrhů vznikly kostely či kaple ve Starém Zubří, Ostravě, Šumné a Sazovicích.

Momentálně se staví Štěpánův kostel v Brně na Lesné.

* Štěpán je také autorem baldachýnu, pod nímž v Brně-Tuřanech sloužil mši papež Benedikt XVI., když v roce 2009 navštívil Českou republiku.

* Atelier je například držitelem Grand Prix architektů či Ceny Klubu za starou Prahu. Kanadský časopis Azure zařadil Štěpánův kostel v Sazovicích mezi 10 nejlepších staveb světa.

Postavit kostel není jednoduché

Zcela konkrétní obrysy ale má v pořadí pátý kostel, který se podle Štěpánova návrhu postaví. Na brněnském sídlišti Lesná už stojí jeho základy. Nízkou kruhovou stavbu doplní samostatná třicetimetrová věž se zvonkohrou.

Hrubá stavba by měla být hotová do konce roku.

Architekti František Zounek a Viktor Rudiš s prostorem pro kostel počítali, když v 60. letech jedno z nejpovedenějších českých sídlišť navrhovali. Za normalizace už ale stavba duchovního stánku nebyla možná. Štěpán první podobu kostela navrhl v roce 1991 jako svou diplomovou práci na brněnské Fakultě architektury VUT.

Před více než deseti lety se místní farnost rozhodla, že na kostel vybere peníze. Postupně vzniklo něco přes třicet návrhů od různých architektů.

Vybrat konečnou podobu kostela trvalo komisi, v níž seděli architekti, historik umění a zástupce farnosti, celkem pět let. A nepodařilo se to napoprvé. "Dva roky se soutěžilo a komise pak řekla, že žádný z návrhů nedoporučuje. To bylo velké zklamání," vzpomíná místní farář Pavel Hověz. Nakonec u komise zvítězil v pořadí

třicátý šestý návrh. Autorem je právě Marek Štěpán, který podotýká, že s jeho diplomovou prací z devadesátých let už toho nemá mnoho společného.

Historik architektury Zdeněk Lukeš odhaduje, že zatímco v Polsku po roce 1989 vyrostly tisíce nových kostelů a na Slovensku stovky, na Moravě půjde o desítky, v Čechách ani to ne. Většina nových katolických staveb v Česku podle Lukeše trpí přeplácáností. "Působí, jako by se architekti snažili do nich nacpat co nejvíc různých materiálů, tvarů a křivek," říká Lukeš. Za povedenou historik považuje tak dvacetinu katolických novostaveb, u evangelických je procento vyšší.

Lukeš kromě Štěpánova díla oceňuje například dvě modlitebny Církve bratrské v Černošicích u Prahy a v Litomyšli od Zdeňka Fránka nebo kapli v Jestřebí na Vysočině od Ladislava Kuby a Tomáše Pilaře. "Myslím, že je to vůbec nejlepší sakrální stavba, která se tu po roce 1989 postavila," říká Lukeš o drobné a neokázalé stavbě na okraji vesnice se 125 obyvateli.

Další zajímavé stavby

Kaple Panny Marie Královny

V části města Brtnice, která se jmenuje Jestřebí, stojí neokázalá kaple s bílou vápennou omítkou a šindelovou střechou. Na první pohled působí, jako by tam byla už staletí.

Ve skutečnosti ji architekt Ladislav Kuba ve spolupráci s Tomášem Pilařem navrhli až v devadesátých letech minulého století.

Modlitebna církve bratrské

Kostel "oblý jako křídla anděla", jak ho popsal jeho autor Zdeněk Fránek, stojí od roku 2010 v Černošicích u Prahy. K setkávání slouží nejen věřícím církve bratrské, ale i místním obyvatelům.

Nový kostel církve bratrské

Ve stejné době jako černošický kostel postavila církev bratrská podle návrhu Zdeňka Fránka také Nový kostel v Litomyšli.

Střídmá stavba zahroubená do travnatého svahu byla v roce 2012 nominována na prestižní mezinárodní cenu Miese van der Rohe.

Klášterní kostel trapistů

Obnovy zcela zdevastovaného statku, který se měl stát klášterem, se na přelomu tisíciletí ujal Ateliér Soukup.

Ke spolupráci si přizval londýnského architekta Johna Pawsona. Výsledkem je minimalistický prostor, v němž daleko od civilizace žije mnišský řád.

Postavit kostel prý není vůbec jednoduché. "Aby to fungovalo, musí architekt dokonale znát třeba to, jak probíhá mše," je přesvědčen Lukeš. S tím Štěpánovi, kteří se hlásí ke katolické víře, nemají problém.

Z peněz věřících

Katolická církev se snaží mít nad nově vznikajícími stavbami kontrolu. "Každá z osmi diecézí zřizuje coby poradní orgán daného biskupa liturgickou komisi, která posuzuje projekty ve fázi studie, ale i projekty k realizaci," vysvětlil mluvčí České biskupské konference František Jemelka.

Jak ukazuje příklad z Brna, stinnou stránkou výběru co nejkvalitnějšího návrhu je to, že se tím stavba může oddálit a prodražit. Štěpánův kostel na Lesné nakonec vyjde na 100 milionů korun. Farnost musí posbírat ještě asi třetinu.

"Všechno musíme 'vyžebrať' od drobných dárců po stokorunách. Když neseženeme sponzory, farnost se bude muset zadlužit," popisuje farář Hověz. Biskupství, ač mělo nad výběrem návrhu kontrolu, se na stavbě finančně nepodílí.

A církev nepřispěla ani na sazovický kostel, který je menší než ten brněnský a vyšel na 26 milionů. Nestavěla ho sama farnost, ale místní Spolek pro výstavbu kostela svatého Václava. Přispěli na něj věřící z celé republiky.

"Také nám svými sbírkami hodně pomohly mnohé farnosti. Největší část však zafinancovali místní věřící a také velcí dárci z řad lokálních podnikatelů," řekla členka spolku Marie Rapantová.

Spolek i bez odborníků došel ke stejnému výsledku jako komise v Brně - k výběru návrhu Marka Štěpána.

I když výstavbu většiny nových kostelů v posledních letech zaplatily jednotlivé farnosti, Štěpánovi se často setkávají s lidmi, kteří si myslí, že duchovní stavby vznikají na náklady města nebo církve. "Představa, že biskupství po restitucích oplývají penězi, je úplně mylná. Na kostel se musí složit lidé, kteří ho chtějí postavit," vysvětluje Štěpán.

Autoři moderních svatostánků často narážejí na konzervativismus některých lidí, pro něž kostel navždy zůstane monumentální historickou stavbou, nejčastěji v barokním stylu. A ve Štěpánově elipsovitém kostele se samostatně stojící betonovou věží v Ostravě-Zábřehu pak vidí konzervu s otvínákem, jak podle architekta někteří jeho dílu říkají.

Přístup k duchovním stavbám však nemění jen architekti, ale i církev samotná. Ustupuje se od podlouhlých chrámových lodí s oltářem vpředu. "Všichni máme v hlavě zakódovaný barokní podélný kostel.

Dnešní liturgie, jejímž fyzickým obrazem kostel je, směřuje spíše k tomu, že je to společenství lidí kolem obětního stolu, na památku poslední večeře Ježíše s apoštoly," popisuje Štěpán.

Podotýká, že ač se představy katolíků a evangelíků mírně liší, obě skupiny kladou velký důraz na komunitní prostory. "Téměř nikdy jsme nedostali zadání stavby kostela bez sálu. Společenské centrum je skoro stejně důležité jako chrám," říká Vanda Štěpánová s tím, že jejich studio v posledních pár měsících oslovily ke spolupráci dvě evangelické církve.

Na rozdíl od dob minulých už navíc církev nepotřebuje věřící ohromovat monumentálností a bohatou výzdobou staveb.

"Roli hraje i změna investora. V baroku to byla šlechta. Svým způsobem se tím i prezentovala. Teď už to není prezentace moci. Kostely se financují ze sbírek, takže je výzdoba daleko skromnější," vysvětluje Štěpánová.

Umírněný interiér má být také reakcí na rychlou dobu. "Promlouvá k nám spíš absence informací než přebytek. Informace můžeme mít z internetu, z knížek. V kostele naopak hledáme vnitřní ztišení a ten prostor by tomu měl odpovídat," podotýká Štěpán.

Freedomky a kůlna

Studio často navrhuje i rekonstrukce historických prostor. Manželé Štěpánovi jsou podepsaní například pod společným projektem rekonstrukce piaristického chrámu Nalezení svatého Kříže v Litomyšli. V těchto případech bývají ale zásahy minimální. "Památková péče postoupila tak daleko, že kostely moc upravovat nejde. V tuto chvíli je velmi konzervativní, ale myslím si, že taková dlouho nevydrží," říká Štěpán.

Frydecko-místecký rodák připouští, že kdyby místo sakrálních staveb navrhoval třeba obchodní centra, vydělal by si víc. "Ale atmosféra, která je kolem developerských projektů, je pro mě úplně nestravitelná. Nedovedu si to představit," přiznává.

To však neznamená, že se věnuje jenom sakrální architektuře. Odhaduje, že je to tak půl na půl. Zhruba jednou za rok ateliér navrhne vilu a úspěch má s takzvanými freedomky. Dřevěné modulové domy, které autoři zájemcům dovezou hotové a vybavené až na místo určení, jsou oblíbené hlavně v německy mluvících zemích. Ateliér prodal už více než 80 modulů. Některé plují na vodě, jiné si majitelé nechali složit nad sebe do dvou pater.

Kromě toho si manželé navrhli i vlastní rodinný dům na okraji Brna. Pak na zahradě přibyla kůlna. Nyní jsou na řadě úpravy nové kanceláře v prostorách prádelny. "A pak ještě hrad a katedrálu," odpovídá Marek Štěpán na otázku, jaké návrhy plánuje do budoucna. "Ale já bych raději saunu, Marku," směje se jeho žena.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-66039980-kostel-brnenskeho-architekta-zaradil-prestizni-kanadsky-casopis-mez-10-nejlepsich-staveb-lonskeho-roku-ted-navrhnu-katedralu-smeje-se-stepan>

Jablonec bude vybírat podobu dopravního terminálu z 9 návrhů

Téma: Česká komora architektů
6.2.2018 tydenvlk.cz Strana 0 Jablonecko
www.mestojablonec.cz

V pátek 2. února se dle předem stanoveného harmonogramu sešla porota pro vyhodnocení architektonicko-urbanistické soutěže na návrh terminálu veřejné osobní dopravy v Jablonci nad Nisou. Vzhledem k náročnosti komplexně zadané soutěže jsou nyní návrhy předmětem posouzení odborných znalců a porota se znovu sejde 23. února.

Porotci byli organizátorem soutěže seznámeni se zprávou z otevírání soutěžních nabídek, k němuž došlo 15. prosince 2017. Zpráva obsahovala zejména to, zda byly návrhy doručeny včas a s požadovanými náležitostmi.

Vzhledem k velkému množství podmínek a přesně specifikovaných požadavků ze strany zadavatele, tedy města, je vyhodnocování jednotlivých návrhů náročné. Ke každému z devíti došlých návrhů se nyní vyjadřují odborní znalci a jejich zpracované posudky budou porotě předloženy na dalším zasedání. „Každý znalec se vzhledem ke své odbornosti vyjadřuje k příslušnému segmentu jednotlivých návrhů – mezi jinými aspekty se tak posuzuje například veřejná osobní doprava, zimní údržba, pohled územního plánu nebo Povodí Labe,“ vysvětlil za organizátora soutěže MOBA Studio architekt Igor Kovačević. Porota se nad návrhy, tentokrát s komentářem odborných znalců, tedy sejde znovu na konci února.

<http://www.tydenvlk.cz/jablonecko1/jablonec-bude-vybirat-podobu-dopravniho-terminalu-z-9-navrhu>